

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Logica - Cod. Ettenheim-Münster 323

Giggenbach, Joseph

[S.l.], 1710

Disputao III.

[urn:nbn:de:bsz:31-131618](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-131618)

Ob. 5. Individuum est aliquid negativum idem enim est ac quod di-
vidi potest in plura quod nata debet esse de finibus positi-
vorum. Ob. 6. Individuum est aliquid negativum secundum dicitur
s. a. secundum ea sunt rationes et non signifiata n. a. et c.
Ob. 7. Species multiplicabilis si datur etiam de uno solo
propter quod debet individui generis species. Ob. 8. Species
multiplicabilis etiam propter de uno solo et hoc habet in
quodam illa species multiplicabilis sicut est individuum
c. a. hoc habet in quodam propter est species n. a. et d. c.
quod debet individui generis etiam species in quodam hoc sicut
est individuum c. c. in quodam est species n. c. in quodam est
species tamen habet hoc, et predicet in quodam genere ab-
strahendo, ac de pluribus l. de uno tamen quod si dicas
hoc quod est de uno solo possibile generis ipsi
quodam est species multiplicabilis, nisi species. Ob. 9. hoc ipsum
propter multiplicabilis, dicere falsi ratione individuali
interfecta species, nisi quod est species multiplicabilis
nisi species est unum dicitur ab individuo abstracta.
diffinitio 3. in libro predicamentorum questio 1. de antepredicamentis.

Disputatio III.

In librum predicamentorum.

Questio I.

De antepredicamentis.

Hoc loco agit philosophus de univocis, equivocis, analogis,
et denominativis, seu genericis, et quibus tamen non omnibus
prioribus tamen aliunde iam utique notis, et solum
examinabimus quod de denominativis, seu genericis in
summis, protomissis. h. i. utrum des denominationes pure
analogas.

Vtrum detur denominatio purè extrinseca.

Itaque denominationis et quæstus iuxta generosea hodie
fere pro eodem accipiunt. Vnde quæstus autem in simili
diximus et, qui aliquid per modum proprii ex subto et
fra significat, uti albus, doctus &c. unde hoc ipse
de istis denominationibus dictum existima ibidem quoque suppo-
sumus in quæstis plura aliud et intentione cuius sunt
fra et ista fra et intentione subto uti albedo in
nudo v.g. aut doctrina in hoc docto aliud verace
extrinsecum cuius sunt fra et ista fra subto deno-
minato uti quæstus vitz, quæstus, amatus. Item hinc
denominatio seu re: intentionales v.g. subto proprii
distinguitur. scilicet quia in hac parte aliquid nobis, quæstus
sunt operantes in darsi circumstanti quæstus seu deno-
minatio purè extrinseca, sicut et fra et ista fra
subto denominato ita hanc ipsa quæstus
placuit hic examinare.

Sunt itaque qui dicunt in denominationibus quas nos
extrinsecas dicimus v.g. in quæstus vitz amatus
quæstus, fraam denominatione in re quæstus ipsius a-
morem, sicut et antititulo quando, seu ens di-
minutio, quod in re quæstus vitz amatus quæstus
resultat quæstus in quæstus producit quæstus ipsi
aut, tali rei ita quæstus est, sicut et hinc
dicuntur.

Quæstus: fra denominatione rea ipsa quæstus et ad idem
diminutio p. 1.º ab ipse tali ante diminutio, patet hinc
denominatio quæstus, viti uti ostendit in 3.º quæstus
quæstus ens diminutio ad 1.º fra denominatione quæstus
quæstus quæstus vitz.

Propos 2°: Deus etiam denominatur à nobis quibus
 aratus, et tunc fræ denominans Deus quibus amato
 n' d' ens diminutum q' quicquid nra in ipso re-
 sultans uti manifestè est, s' si denominatio Dei quibus
 aratus sit huius sine ente diminuto n' d' res us n'
 etiam alia res pnt denominari quibus, amato sine
 tali ente diminuto q' op

P: 3°: Etiam res futura et præterita denominantur quibus
 V.g. Antichry quedam q'. s' fræ denominans res istas
 quibus n' d' ens diminutus in ipso productus q' op.

P: 4°: Nulla potest assignari generis causa produc-
 tiva talis entitatis q' n' d' est. Alia igitur quo-
 runda sententia dicit, denominationes eiusmodi consistunt
 q' relationem seu ordinem quandam factam inter quibus
 visum et ipsa quicquid, visum.

Alia 2°: fræ denominans rem visam quibus n' d' relas seu
 ordo factus.

R. Illa relas facta vel aliqd. vel nihil, si nihil, tunc n'
 est perceptibile quomodo potest tribuere nosse denominationem
 aut cui n' d' etiam antequam produceret nec quicquid visio
 habeat illam denominationem. si vero est aliqd. tunc vel
 est aliqd. intra seipsum rei quibus, visum, vel aliqd. extrinsecum?
 Non potest quia si obstat argumenta contra ens dimi-
 nutum ab alia cum quo hoc ens diminutum vere coin-
 cidet, s' neq' potest dici potest, quia si est aliqd.
 extrinsecum subito denominatum potest eundem tribuere
 denominationem quibus nisi q' q' n' d' res, cui n' d' etiam
 ipsa quicquid visio q' aliqd. tali ordine pnt esse fræ
 denominantes rem visam, quibus.

90.

quia sic ea aliquid extrinsecum subto denominato potest eadem tribuere denominationem quibusvis re. 90. ut si dicitur, cuius est aliquid ista quibusvis re, visio aliquid tali ordine potest esse forma denominante, re visio, quibusvis.

Deinde advertit si illa relatio facta est aliquid extrinsecum rei, quibusvis, et tunc distincta a quibusvis directa, hanc non potest explicari in quibusvis quibusvis. si enim dicantur relatio, aliquid esse quibusvis reflexa, quae quibusvis seu fingat quibusvis, quaedam inter quibusvis directa et re quibusvis. Contra est, quod si quibusvis reflexa potest esse forma denominans re quibusvis, licet sit extrinsecum rei quibusvis, nulla amplius sit ratio, cuius est aliquid quibusvis, directa potest denominare re quibusvis.

si dicantur quibusvis directa re fieri quibusvis tunc fundamentibus non autem factis.

Extra est, quod hoc omnino gratis asseratur, nam eodem iure ergo quibusvis sicut quibusvis albedine huius tunc albedine fundamentibus factis vero albedine fieri quibusvis, quae subto quibusvis esse albedine. Quia esse quibusvis fundamentibus tunc est denominationis quibusvis, quae quibusvis quibusvis extrinsecum sunt quibusvis directa aliquid, relatio dicta quibusvis ea non omnino denominationis extrinsecum quibusvis quibusvis relatio dicta.

Denique quod aliquid fingere aliquid relatio inter rem quibusvis et quibusvis directa vel vera vel relatio inter illa quibusvis licet requireret cum quibusvis reflexa quibusvis relatio inter rem quibusvis et quibusvis directa non tunc requireret relatio ficta, quales aduersarii asserunt.

Primo 3. Nam denominationis pure extrinsecum per postea

ex una parte quive visse et ex altera
 parte obto, ad qd trinet quic visio p. obto
 in alio presadito ia ubi denominas
 quiti visi f. go pnt dari denominase, pura
 entropia. e. quo ad illa parte qd postea
 quive et obto resultat denominas quiti
 certu e, quo ad altera vero parte, qd fuit
 obto alio presadito resultat, patet iam
 ex reitib; alioru sentiu, tu ex solutione
 obto amplig patebit.

Ob. 1° Qui fra dt ee intrafea suo obto.

fr. quic n. d. intrafea rei quita tngm subto
 suo: go quic n. d. fra denominans rei quita
 p. M. fra diiq; ab informando subto go dt
 ee intrafea subto. R. n. M. in p. n. a. potiy
 eni informare diiq; a fra qm fra ab in-
 formando. l. d. a. fra informatu qual; d. d. q.
 aa hoiz aut subto diiq; ab informando subto
 c. a. fra pure denominans n. a. et c.

Ob. 2° Si fra extrafea pt tribere denoave
 subto, cui n. iae, tunc doctrina, qua e in
 petro pt paulu denoave doctu, sepeala e
 falsa qof. R. 1° retol. si postea mea
 quive resultat in re quita ens diminutu
 a quo res illa denominat quita tunc etn po-
 sta in petro doctrina poterit in paulo
 resultat ens diminutu a quo paulu de-
 nominat docty atq; adeo etn in adversariu
 principiu paulu a doctrina petri saltu
 causaltu denominabiq; docty qof. l. si negent
 adversarii partem. rago et ego a. ifpord.

§. 2. h. a. simul cui iuxta adverbium in quolibet
 fra petro inherens potest in altero producere
 eius diminutio iuxta in quolibet
 fra potest subto cui in iuxta tribuere denotare
 sibi propria. Respondit ergo disparitas in di-
 versitate fra et denotatione, quare, quia
 alia est phrasia alia tamen intentionale, ita
 alia requirunt fra intentionale subto deno-
 minatio alia n. h. 11. utrum potest dari nova
 denominatio sine nova parte §. 1. quodam notanda.

Arlus II.

Utrum potest dari nova denominatio
 sine nova parte?

§. I.

Quaedam praenotanda.

- Nota 1.º Res denominatione intelligi quum totum est
 partibus; unde scilicet quoniam est, an potest dari totum
 novum sine nova parte.
- Nota 2.º Occasio huius quaestioe deditur forma-
 lista, nomen est facta phrasia, qui quia alio do-
 cent ad nova denominatione, si requiri nova
 partem, si sufficiere quodam quotata extranea
 unde etiam quotatores dicunt. E.g. docent totum
 hoc dari quidem a parte sine unione corpore
 int et aiam, solum tamen corpore et aiam et partes
 huius, unioe vero tamen et quotata extranea
 receptio requiritur ad hoc, et de hoc. Unde
 aiunt ex n. hoc sicut ex corpore et aiam,
 quae se totum nonde potest hoc factum, parte fieri

hoc sine nova superaddita parte & solum
quodam extrinsecum.

N. 3. quæstio hæc ubi spectanti patet
resolvi n. posse, nisi potius fiat, quid sit ea
partem, et quid sit ea totum; verum hoc ipsum
nihil est nobis a, quam et explicari potest.
Quod si quis aliam præsumptionem seu desine totum et
partis exactiorem desideraret, dici potest, totum esse
id, cui nihil deest ad illud ea, quod non seu
quædam illi totum exprimit; partem vero ea id
quod una ea alia a se disto & sua entitem specti-
tuit totum. Hoc igitur n. a. quæstio potius
quæritur regula seu descriptio quædam partis per
figura et effectus, ex qua descriptio in parlatibus
casibus, quæritur et probari potest, hoc l. idem esse
partem totum et n. totum quæritur extrinsecum.
Itaque et nos ante quæstionem præstata resolutionem
hoc ipse examinabimus.

N. 4. Intell. bene dispositum n. recte assignati
pro regula partis: quia, ut omittat alia, si n.
obtinere finis, qui per regula partis de intendi,
sunt, ut in variis modis quæta præstata, aut alios
demonstrat hoc l. idem esse partem: si hoc n. obli-
vet elegando solum intell. bene dispositum l. indi-
cunt prudentia; dicent enim alii se aqua hæc intellus
bene dispositos; quod potius statui de tali regula, qua
sit fundata in ratione et certis utralibus propriis.

§. II.

Statuitur regula partis.

Notissime et præsertim decantata partis regula v.

illud a pars quo solo ablato manentibus licet
reliquis n manet totu, quo regla, licet vera
sit, si debito modo explicet, quia tunc accepta
prout caret, varias patit difficultes ideo ad
has evitandas eandem explicatio sic recto,
et Ouis:

Illud a pars qd n a totu et tñ tale e ut illo solo
n affirmato licet affirmati reliquis oibz ad totu
requiriti n affirmat totu.

P: 1. Illud a pars qd n a totu et tñ tale e, ut
eo solo n affirmato affirmati licet reliquis
oibz ad totu requiriti n affirmat oes partes:
s; illud, quo solo n affirmato affirmati
licet reliquis oibz ad totu requiriti n totu
affirmat, e idm, ac illud, quo solo n affirmato
affirmati licet reliquis oibz ad affirmantibus oes
partes: qd illud a pars, quo solo n affirmato
affirmati licet reliquis oibz n affirmat totu. M.
penetrenti tuos e evidens. m. p. totu et oes
partes siue st idm uti ex alibi dicendi hinc
supponim: qd illud quo solo n affirmato, affirmati
licet oibz n affirmat totu, e idm ac illud;
quo solo n affirmato affirmati licet reliquis oibz
n affirmat oes partes.

P: 2. haec regla e unisatz et quertibil: in parte.
Idm e atqz ad probanda quambet parte
et discernenda a n parte et quom sine
hypotesi impossibili, sine qua tñ alia alioru
regla saepe numero n st apta ad probanda
partem s; a autem hypotesi impossibili pro
gditional: cuius quibz e impossibili, quoz

d' ista: si daret corpus unum aia rasti et
 n' daret Reg daret hoo / go data rgle v
 bone. a. quo ad i: parte patet, quo ad
 2. p: in Exple. fit enim probandum, utrum pa
 corpus ce partem totij hoo, probari. Et pt hoc
 distinge: idem e pars totij hoo, quo solo n' affe
 affm. licet reliq; oib; ad hoc requisitis, n' affe
 totij hoo: si solo corpore n' affe, affe
 licet reliq; oib; ad hoc requisitis, n' affe
 totij hoo: go corpus e pars totij hoo, in quo
 distinge M. probatam: 1. rgle partij. m. vero,
 si negat probari, et ex d'f'oe hoo aut quon
 parte hoo, simul in quavis rgle partij fieri
 dt, ad hoc rgle hoo involvi hypotesi imp'itij.
 Ex ead rgle deducit idem n' ea parte, quo n'
 affe affe, in reliq; oib; ad totu requisitis 92.
 ad hoc affe pt totum. sic, quia pt affe
 totu, hoo quia affe Deus, ideo Reg n' e pars
 hoo; pariter quia pt affe petri v. g. quidem
 Antichri, quon iuris antichri ideo antichri
 n' e pars petri quon antichri, coim n' d'
 quia pt affe creatura in d' cas dependentis
 a creatore quon iuris affe creator ideo
 creator n' e pars creatura. S. III. pl. obis

S. III.

Solvuntur Obiectoes.

Obi: ex data rgle partij sequit temp' respect
 hoo in partem cons: sequit d' falsum, go
 et rgle M. q' d'at ex applicacoe rgle n. 1.

qui comedit oia ferula comedit tota cana
 adeoq; oia pars cana, s; qui comedit oia
 ferula cana n' comedit temp; vesperinu;
 q; temp; vesperinu' n' e' pars cana. P. i. M.
 n. m. in p. d. m. qui comedit oia ferula
 cana comedit tota cana denominative
 et secundu' rectu' sumpta' i. M. comedit
 tota cana quative et etu' secundu'
 obliquu' sumpta' n. M. et c. m. d. c. q;
 temp; vesperinu' n' e' pars cana deno-
 minative et secundu' rectu' sumpta' c. e.
 n' e' pars cana quative aut secundu' obli-
 quu' sumpta' n. c. hoc q; denominas cana
 e' quatu' accidentalia, cuius subtu' e' ferula
 appropiata tempore vesperiu', s; denomi-
 nam' vero e' ipse temp; vesperinu'.
 Hinc igit patet, qd' qui comedit oia ferula
 gedit tota cana denominative s; secun-
 du' solum subtu' sumpta', et quia quatu'
 accidentalia ordinaria in recto inpro-
 bant subtu', qd' in quatu' cana s; ubi e'
 ferula, hinc etu' in R. d. d. i. q; de,
 qui gedit oia ferula gedit tota cana
 secundu' id, qd' cana importat in
 recto. *Eodem*
 Eadem dari et ipou: si dicat ex nra
 ogla ferui, annos protutoru' et par-
 tem hor; ferui, domus antiqua n' etu'
 ista s; quatu' accidentalia que pro subto
 inprobat qd' hoc et domus, qui ab

anni, prolebiti, lothinae denominationem
 hinc, antiqua. Unde si ista quae de-
 nominatio auipiana si. sicut ordinaria ita
 auipiana. 7. ngari dt, qd pro parte in-
 volvant annos prolebiti.

Pr. Ex nra opla loqur, creatori et parte
 creaturae, sequela n. ut ad mitti, qd.
 p. sequela: Creatura est ens dependens a crea-
 tore, si ens dependens a creatore n. pt. affrari
 n. affto creatore: go creatura n. pt. affrari
 n. affto creatore. si illud, quo sola n. affto
 affti licet, reliq; oib; n. pt. affrari creatura
 et pars creaturae: go creator et pars creaturae.
 Eadem obio frari pt. de alijs eiusmodi antiq;
 respectib; e.g. qd quia mundi pro parte in-
 volvat mund et volubet relatio transpen-
 tentib; sui trans. Pr. n. sequela ex p. n. m.
 illi cui n. pt. quipi ens dependens a crea-
 tore quia quipia creator, pt. tu affrari
 n. affto creatore, sicut et n. si hoc totum
 qd n. petry quipia antichro n. pt. quipi
 n. quipia antichro, pt. tu affrari n. affto
 antichro, ubi ex eo patet, quia profito,
 qd petry hodie heat quipiam de antichro,
 oes iudicant veram ee hanc p. oem: petry
 e hodie quipiam antichro: atq; hoc
 proo n. est vera, si p. eandem atm affret
 antichro: go in hac p. da n. afftus antichro
 licet in ead. necessio quipia antichro.
 Ceteri an aliq; totu tabm n. pt. quipi

sine altero, l. etiam si potest apparere sine illo
 desumi de l. ex modo tendendi quod est proprii
 talis totum l. ex quasi sententia et iudicio,
 l. ex utroque, sicut, l. demum aliunde, ut
 in proposito exemplo, in diuisis: creatura
 d'ens dependens a creatore experimentibus
 cuiuslibet quod est, quod si dicta proem aliter ten-
 det in ens dependens, quoniam in creatorem,
 quo diversitas in eo maxima sita est, quod
 creatorem quiritur prout tamen tamen
 respectu, quem creatura habet ad creatorem.

93.

Ob. 3. scilicet ex utraque regula ipsa totum et partem.
 sequela est falsa quod p. sequela solo toto
 ad effectus reliquis omnibus effectibus ad effectus totum:
 si illud, quo solo ad effectus effectibus reliquis omnibus
 ad effectus totum et partem: ergo totum est partem. R.
 n. sequela ad p. n. m. omnia enim sunt verba
 illa utraque regula addita; illud est partem, quod ad
 est totum tale tamen est p.

Inferes ergo antequam ex data regula probem
 aliquid ex partem, debes scire, illud esse
 totum, et quod est etiam deo scire, quod sit
 totum. scilicet, si si scis, quod sit totum,
 scis etiam partem totum, quia totum est et
 partem si idem: ergo antequam probe aliquid
 ex partem totum, deo scire, quod sit
 partem illud totum: ergo regula utraque inuenitur.
 R. d. 2. membro illati: deo scire quod sit
 totum sed quod quodammodo scilicet scis tali, ut inquit

quod hoc totum discernat ab omni, quod non est
hoc totum, quoniam in discernenda singulas
partes huiusmodi totum est se invicem et ab omni
et parte c. illate. deo scire, quod sit totum
sub conceptu clavis diste representante sin-
gulas partes n. illate et quidem inde
sequitur.

Reg. saltem hoc sequitur data regla n. ce
cata ad i. investiganda partem, quia
hoc supponit in ce partem quitam
sub voce partis saltem obscura, imo ea
claritate, ut sint inclusa in toto dis-
cerni ab exclusis. R. transit totum
quod videt recessus admittendum ce in que-
rimus, asigneabili regla partibus, ut aspi-
ceranti patebit, et denique fere oes vi-
dent quodere, quo ta n. obstante manet
sua utilitas regla partibus, quia f. ea longe
clarior et potior partibus notitia que-
rat, quod fuis ad probandum aliquam
partem sequitur.

Ob. 4. Juxta data regla pars actualis
v. g. corpus actu cum reliquis partibus
constituentibus totum hoc est ipsum totum.
sequela d. falsa, quod p. se. iuxta
data regla pars actualis hret eandem
partem, quod h. totum. quod pars actualis
est ipsum totum. R. n. sequela

in p. d. a. pars actualis s. g. corpus
 actu vel reliquis partibus proponens
 totum hoc habet eandem partes, quas
 habet totus hoc, si pars actualis sumat
 talem secundam id, qd dicit in recto
 n. a. si sumat secundam id, qd dicit in
 recto et obliquis simul c. a. et sub eandem
 diff. c. et n. c.

Ob: 5. sequitur ex ista regula ubi dicitur et de
 rebus et partes horum, quia his ad posi-
 tis positum licet reliquis omnibus ad positi-
 totum hoc. ponamus enim corpus petri
 existere in Roma cum rebus s. g. h. b. r. i.
 et unice alibi nondum tunc erit his
 omnibus positum positum totum hoc petri.
 ergo ad positum ubi dicitur simultaneous in
 positum totum hoc. Item de durabilibus.
 R. n. sequitur rase adita d. n. positum
 durabilibus et ubi dicitur ad positum seipsum
 totum hoc c. n. positum durabilibus et ubi dicitur
 positum autem corpore sua, et unice, ad positum
 totum hoc n. 9. III. resolutio questio initio
 articuli probata. Paragraphus quartus
 resolutio questio initio articuli
 proposita. Paragraphus quintus
 initio resolutio questio, initio
 articuli proposita.

§. IV.
 Resolvitur Quaestio
 initio Articuli huius proposita.

Dico: n̄ pot. dari nova denominatio sine nova parte. 44.
 p. nova denominatio ē novus totus. s̄ n̄ pot. dari
 novus totus sine nova parte q̄ neq. nova de-
 nominatio sine nova parte. p. m. totus est col-
 lectio om̄ partium s̄ idē, ubi hūc p̄p̄os
 ex p̄ha: s̄ n̄ pot. dari nova collectio par-
 tium sine nova parte: q̄ neq. pot. dari
 novus totus sine nova parte.

Confirmo: Idē manens idē s̄c̄o facit idē: q̄
 quādiū manet eadē collectio partium, idē facit
 totus. s̄ quādiū n̄ audivit nova pars manet
 eadē collectio partium: q̄ c̄m̄ manet idē
 totus: q̄ n̄ pot. dari novus totus sine nova
 parte; quāsi h̄c ē q̄tra forsitter, p̄
 quolibet, h̄i enī asserunt posse h̄i
 novam denominationem seu totum p̄ nova quo-
 tate extra p̄a, licet h̄c quotata n̄ sint
 pars nova denominationis, a deo, posse h̄i
 novum totum sine nova parte: E. g. ponat
 in primo instanti petrus et paulus et paulus
 dicit, in secundo eadē instanti petrus et
 fiat dicit, et paulus ita ut petrus, qui in 1.º
 instanti erat dissimilis paulo in 2.º insti-
 p̄t doctrina fiat eadē s̄c̄o. In hoc casu
 aiant filippa, doctrinam, ex qua in 2.º insti-

de novo posita resultat nova denominatio, sicut
 hoc: petri filii paulo et tunc quotatum
 entrafu necessitas quida hinc et nunc requi-
 sita, ut haec nova denominatio petri
 filii paulo ad ea ce parte huius denomi-
 nis totius, eo portante modo, quo creator
 e necessitate requisitus ad essentia crea-
 tura qui in se pars creatura se totum
 quotatum per huius entrafu.

Si haec filippam sententia impugnata non
 regla partu hoc modo: Illud e pars, que
 sola ad affe affe licet reliquis oibz ad
 affe totu: si sola doctrine petri ad affe,
 affe licet reliquis oibz sicut petro paulo
 et doctrine pauli: et si quid aliud
 adhuc requirit ad pt in veritate affe
 hoc totu qd e: petri filii paulo, eo
 doctrine petri et pars huius totius.

Debetur filippo in hoc: illud e pars, que
 sola ad affe affe licet reliquis oibz, in
 affe totu arbitratie e. M. quo solo ad
 affe ad affe totu filii n. M. dicunt igit
 affe petro, paulo, et doctrine pauli et ad
 affe doctrine petri id affe arbitratie
 hoc totu qd e petri filii paulo ad affe
 filii hoc totu.

Si qtra h e l. go totu filii e alqd aliud prole
 totu arbitratie e. nihil e aliud: si possit
 go si affe totu arbitratie hoc igo etiam affe
 totu filii et qfegate nulla e. Respo.

Si vero prae dicat, fuit quod totum fuit sit aliquid aliud
 prae totum entitatem, tunc illud aliud l. d. pars,
 totum fuit l. d. pars? si d. pars totum fuit quod n.
 hinc nova denominatio fuit totum fuit sine nova
 parte, si vero illud aliud n. d. pars totum fuit
 quod hinc et affluo toto entitatem hinc ipso affluo et hinc
 etiam totum fuit, quia affluo et hinc etiam parte,
 totum fuit quod sit idem in toto fuit quod totum
 fuit d. d. nova denominatio et affluo n. d.
 tendit quod hinc nova denominatio sine nova parte.
 §. 5. Sol. obis.

§. V.

Solvuntur Obiectiones.

Ob. 1. ablati ex numero ternario una unitate
 fit binarius et tunc n. superaddit nova pars. §. 5.
 quod potest dari nova denominatio fuit binarii sine no-
 va parte. Et. d. 2. anty: membra et tunc n.
 superaddit nova pars positiva c. a. n. superaddit
 nova pars negativa n. a. superaddit quod negat tertia
 unitate, et quam negationem numerum binarium constituit
 in ratiōe binarii tota. Si etiam ex praesenti potest fieri
 praesentibus negatione existit actualis ex integro
 unitate et negatione membri aliquid ad integritatem
 praesentibus.

Ob. 2. potest cessare aliqua denominatio seu totum n.
 cessante nec destructa illa parte. quod etiam potest
 incipere et dari nova denominatio sine nova
 parte. a. p. si binarius addit tertia unitas
 cessat denominatio binarii, nec tunc cessat seu destruitur

ulla pars binarij. qd. D. n. a. in p. n. iterum
 a. qd. ad 2. partem. apud enim reges tota
 unitis, quo e pars binarij totum.

Ob. 3. pt. n. a. ead. denominatio sublata ali-
 qua sui parte: qd. etiam pt. inripere et de
 novo dari denominatione sine nova parte.

P. a. 1.º manet aliqui v. g. Consul, Doctor, et
 sublata aliqua haru denominationu parte sicut
 actuali crease. consulis, doctoris, quo ad partem et
 sua haru denominationu: qd. pt. manere ead.
 denominatione cessante aliqua illig parte.

2.º Quid nunc denominatio diei, horu, seu q.
 etiam partes diei horu, seu qua tali; nempe
 anni vite preteriti, quo faciunt horum seu
 et hora diei classe, quo qd. dicitur diei, id
 n. amplig existant: qd. pt. manere ead. denomi-
 natione sublata aliqua sui parte. D. n. a. in p.
 d. a. manet aliqui consul, doctor p. ita diei,
 hoc sex denominative, id e, manent ipse de-
 nominationes quo ad aliqua sui parte ablata
 alia seu alii ead. partibus i. a. manet aliq.
 consul, doctor p. qd. etiam id e manent ipse de-
 nominationes secundu se tota ablata aliqua
 ead. aliq. sui partibus n. a. et sub ead.
 d. c. dico qd. sciam aliq. denominatione qd.
 doctor p. etiam post qd. parte id creatur, quo
 qd. sua denominatione qd. solum qd. dari tota sub
 haru denominationu sicut hoc, qui creatur
 e doctor, consul, n. ead. dal tota denomi-
 doctoris, qd. p. paritas iam diu hic hoc e
 sex aut nunc e diei, hora, annu q. dal

pro illo instanti, quo pro ipso proferunt tota aliqua
pars diei, hora anni, et hori, huius que talis,
religiosa vero partes hanc denominationem, que id
prohiberent ut in hoc loco, l. partem proferre-
rent partem proferant ut in die hodie, hora
anno.

II. De his

Ceterum quare, licet una tota hanc denominationem
pars existat, haec in denominationes, quae multis
soleant esse, hanc in denominationem, ista
in obice oblata et alia sunt, l. ea contra
sua tota sensuiva, l. id est talia, quae partem
et partem sunt, l. recipio una post alteram et exi-
tere, l. saltem l. tota in diffinita ad hoc, ut
sint l. successiva, l. simultanea quorum sunt
partes et sunt existunt; unde in affirmamus
dari eiusmodi denominationes, v. g. una dieimus
nunc dari diem annum, hanc pro tempore et quod
nunc desit, partes diei, anni, hori, huiusque
talis, l. hoc enim falsum est, l. pro tempore totum est,
quod nunc desit aliqua pars diei anni, q. reli-
qua vero hanc et filium denominationem partem
l. id prohiberent, l. adhuc sint prohibita.

Pariter ut de aliquo diei huius est quod dicitur
sensu est, quod nunc desit subiectum sunt hanc, qui
creatus est quod dicitur, l. doctor, quod vero creatura
l. dicitur nunc l. pro tempore in fine datur, atque hanc
hanc et usitata est acceptio hanc denominationem,
unde ut sequitur dari ut nunc eiusmodi
denominationem secundum se totas esse ante aliqua
illam partem, l. usque denominationem, illam
secundum se totas, dantur tamen pro tota illa
temporis latitudine, in diei, pro tempore

qua existunt in illarum partibus, sunt etiam
pro illa tota temporis latitudine in dictis
partibus denominationes eiusmodi aptas, quæstionibus
de prædicamentis.

Quæstio II.

De prædicamentis.

46.

Decem ab Aristotele numerant prædicata iuxta numerum
videlicet totidem simplicium generum, à quibus deducuntur.
Quæ divisio utroque ad eum rigorem dialecticæ facta
sit et valet hinc examinare, maxime ut hæc illis
teste quædam et alii hinc intenderint exacta est
divisio tradere, si solum ex castro illo eam quæ
voluerit et quamlibet ad certam classem reducere
et disputatori de rebus facile unumque locum sub
detracta classe invenirent. Quare dubium non est,
etiam alio modo divisione hanc fieri potuisse, quæ
ita ita instituta est, idque, in aliis ob rationem
à compositis simplicibus infirmata, quia nimis de
eius l. h. et q. si at pte. si l. h. et in aliis et
illius generis. si primum tunc erit substantia, quæ
est prædicata, si autem est alteri generis erit acci-
dens et prædicabit ad unum à reliquis prædicatis.
Substantia igitur, in totum unum eandem modo hæc
constituit unum prædicatum, accidens vero, quia
pote substantia suam et h. multiplicat in to-
tâ sua summa, quod est effectus accidentalis di-
versus ad substantiam existentiam, observare et prædicare
necessarii est. ut necessarii generis, atque, hi effectus
novem numerum prædicant, uti pluribus prædicatis
sunt 4. hæc prædicata amplius.

Arlus V.

Brevis prædintum explicao.

1^a Est substantia, qua quælibet dicitur esse: est enim primum
ac si se existens et gloriatur l. d. Ray et ultra 1^a
 l. aliquid iam intentum à natura, uti sit aer, substantia gelata
 v.g. Angely, herba, planta, arbor, atque sentientes
 eandem partem, sicut materia, forma, et iuxta generis
 seu etiam unio. Acidem vero dicitur in alio
et ratio intentum à natura sicut parte substantia.

2^a Est qualitas, qua est illa forma, per quam substantia
 utitur ad primum reddi impenetrabili, ut alio
 eiusdem rationis, seu per quam substantia fit extensa; sicut
 lignum v.g. fit palmare per qualitatem palmarem.

3^a Est qualitas, qua est forma, qua respondetur
 interroganti qualis sit substantia. C. ut dicitur c. 4°
 prædicatione loquor: id est, quo qualis dicitur, uti
 calor, frigus, siccitas.

4^a Est relatio, de qua sequantibus articulis plura.

5^a Actio Est illa forma, per quam causa producit
 effectum et denominatur agens v.g. calefactio,
 qua sol producit calorem in aëre et de-
 nominatur calefactio.

6^a Passio Est illa forma, qua effectus fit
 intantum produci à causa, uti est cressa, qua
 angely producit à Deo, in quantum hunc dicitur
 productionem, seu est id, quo substantia v.g. lignum, in
 quo producit effectus v.g. calor, denominatur passio.

7^a Ubicas est illa forma, qua res existit in loco
 v.g. forma qua petrus facit existentem Fryburgi
 sicut, ubi alibi dicitur ubicas.

8.º Duratio est illa pars, qua res existit in certo tempore, v.g. qua me factus sum ce nunc.

9.º Situs est illa pars, per quam partes corporis disponuntur in loco, ita, ut dicat res stare, sedere, iacere.

10.º Atque denique est restitio seu restitio ad corpus applicatio. Subiicit atque exactior pleniorque, praedictam explicatio in decessu publicis suis locis tradatur. In legibus vero ordinariis sola relatio examinatur de qua praedicta fit hinc 2.º quid et quod duplex sit relatio §. 1. quid sit relatio?

Artus II.

Quid et quod duplex sit relatio?

§. I.

Quid sit relatio?

77. Artes in libro categoriarum ait: Relata seu relativa est, quae in, quae sit aliorum est aut ad aliquid aliquo modo dicitur. De, quorum est ad aliud, aut ad aliud explicat. Sic duplex est relatio, quia hinc aliorum sunt modi duplex, hoc in officio licet tempore. Atque fuerit quibus ab ignominia hinc subinde reuincit, multa enim sunt, quae diuisas et explicatas per ordinem ad aliud, respectu relationis nomen proprie ipsi gerunt, maxime illis quae distat a reliquis praedictis existunt. Sic, exempla sunt Artes et hinc diuisas aliorum totum, prae aliorum prae diuisas aliorum diuisas, in ista publicis quodam ordine ad aliud explicatas, respectu hoc et sita ad praedicta relatio pertinet.

Itaque alia philosophia est meliore relatione officio subiungit dicens: ad aliquid sit id est relata seu relativa sunt, quibus hoc ipsum est ad aliquid aliquo modo sit hinc. De, quorum quae talium certa est intra est ad aliud. Itaque prae ad hinc aliquid modo sit hinc; si relatio sit

patris et filij, magis et minus, magister et discipulus, quam
posteriora adiacent in et priora hoc intel, qd hae pos-
teriora generat solj relatioj secundu ea, priora vero etiam
relatioj secundu diis. Ex hac autem relatioj in
directo adiacent quibus relas in abstracto diuisae et
ordo, respectu, seu habitudo unig ad aliud. Quarta
qm relatioj in abstracto descriptio

3^{ie} requirunt ad relas videlt fundamentu frax, et
ras fundandi. fundamentu id, qd refertur seu or-
disem et respectu ht ad aliud. frax id, ad qd
refert alqd. Ras fundandi deniq, id illa ras, qd est qd
qm unu sicut fundamentu refertur ad aliud, nempe ad
fundu. E.g. in relas similitudini, qm mutus alby
a refertur ad mutus albu B. cuius diuisio sicut
fundamentu id mutus alby a frax id mutus alby b. ras
fundandi id similitudo int utrumq, mutus, quia hoc
id ras illa, pte qm mutus a. id sicut mutus b.

Ras fundandi alia id completa alia incompleta. Incompleta
id qd antiquiores quid contrabentes fundamentu
remota appellabant, id illa, cui adhuc alqd deest ad
hoc, ut pte illa unu refertur ad alterum; sic in
E. posito albedo mutus a. id ras fundandi tota incompleta,
quia hoc sola id tota ras, quare mutus alby a. dicitur
sicut mutus albu b. nisi cui insuper in mutus b. posuit
albedo, mutus a. id dicitur sicut mutus b.

Ras fundandi completa id qm antiquiores etiam fundamentu
proxima appellabant, id tota ras, pte qm unum
refertur ad alteru, sic utriusq, mutus albedo quare
comundm id uti generati volent id ras fundandi comple-
ta, quia hi positi hnt tota ras, pte qm mutus
alby a. dicitur sicut mutus albu b.

Ras fundandi completa ab Arta 5° metaphis c. 5. triplex
assignat, in quatuor sicut qualibet fundat relas

je Unitas et numerus f. unitas vero huius in-
 ter se, quoniam, convenientia aut felix plerum
 int se, et quia impleri modo potest aliqua in se ex-
 nire, in centia fuit, in qualitate, et in quantitate,
 Ideo triplex, quoque unitas atque ex ista resultans
 res velas 1° unitas centia, qua etiam unitas et re-
 las identitatis vocat, qualem habet int se v.g. duo hoc
 eiusdem atque centia. 2° unitas in qualitate, qua
 etiam unitas et relas identitatis vocat, qualem habet
 int se v.g. duo hoc eiusdem atque centia.

3° Unitas in qualitate, qua etiam unitas et relas
 fuit, dicitur qualis intcedit int duos v.g. musos
 albos. 4^a Unitas in quantitate, qua etiam unitas
 et relas aequalitatis appellat, qualem habet, v.g.
 duo ligna palmaria.

Unitatis opponit numerus, qui prois nihil aliud
 quam distincta convenientia plerum, hoc autem, quia d
 l. in centia l. in qualitate, l. in quantitate, ita nu-
 merus fundat relas diversitatis, qualis dicitur hoc
 v.g. et ignis. Dissimilitudo, qualis dicitur hoc
 albus et niger. Inaequalitas, qualis dicitur pyg-
 maeus et gigas.

2^a Res fundandi dicitur actio et passio. Actio est,
 res, propter quam causa refertur ad effectum v.g. creator
 ad creaturam, pater ad filium.

Passio est, qua fundat relas effectus ad causa
 v.g. creatura ad creatorem, filius ad patrem.

3^a denique, res fundandi dicitur mensura et men-
 surabile, mensura et mensurabile huius dicitur intelligi
 2° in qualitate, hoc enim sensu accepta mensura et
 mensurabile pertinent ad res tales, si intelligi
 f. mensura significativum entis per se, per hoc de

in ordine ad quem certia rei reusis expli-
 cari debet, ut clare intelligat. per mensurabile
 vero per mensuratum intelligit res specificata
 per subiectum illud, cuius certia in ordine ad aliud
 explicari debet, tales relationes fundatae in mensura
 et mensurato intelliguntur ex mente S. Thome in finibus
 et similibus, in sensu et sensibile, in imagine
 et imaginabile et universi oes relationes trans-
 substantiales videntur fundari in hac 3.ta ratione
 fundandi. unde ulterius

Infero, hanc divisionem simpliciter rationis fundandi
 factam esse pro relatione, prout hae quatuor pro-
 ducuntur et transsubstantiales. per autem idem
 fundantur per has oes tres fundandi rationes, ad aliquid
 trans substantiam. v.g. ad ad operantes per se refer-
 ram fundandi existentem in numero, 2.º per
 fundandi existentem in actioe. 3.º per
 fundandi existentem in mensura et mensurato.
 Ex dictis

Colliges quid sint aliter in hac materia usitati: quod
 E.g. correlativum, quod extremum seu subiectum relationis: correla- 99
 tivum est, quod in relatione s. scilicet producti. in libet
 relativo ex altera parte respondet. v.g. pater et
 correlativum filii, et filius patris, magister discipuli
 et discipuli. Quamquam autem ut advertuntur
 nimirum in relatione scilicet producti. se relativi
 sunt etiam correlativum, et discipuli, dicitur tamen hoc duo
 ratione sua, ut patet ex dictis. In correlativum
 vero et terminum relationis hoc videtur esse diffinitum, quod
 trans relationis, sicut est l. absolute l. relativo. Et
 utrum aliquid sit correlativum, necesse est ut sit relative.

Quare ob hoc respu potius quolibet aut acty
 profertur, & quidem tunc ad in diri potet co-
 relative extrema seu subta relaoj.
 Est qd a relaoe tenominal relative. In hoc
 qui est et dirij pater et hoo, qui est et deno-
 minat filij et extrema seu subta relaoem
 paternitij et filioj, adeoq; extremu relaoj
 realit hoo est l. fundmtm l. tunc relaoj saltem
 prout fundmtm hodie a reientioj ac-
 cipit. 5. 2. dirij relaoj.

§. II.

Divisio relationis.

Dividit relas 1° in realem et rarij, relatio
 realit v, f qm unu refertur ad aliud inde-
 pendente ab intellu, uti pater ad filiu, causa
 quolibet ad effecty, magis ad mix, f. relao rarij
 v, cuius ea dependet ab operare intellj. Tali
 relaoe iuxta s. thomam referunt ad se invicem,
 quo realit ad se plura, ut in dirij. In se
 ipse sibi ipse. Ita quon referunt ad se invicem
 gradus utriusque eiusdem individui quod ut h.
 peniorj et inferiorj. Eodem modo subta et
 probu qua talia referunt ad se invicem f. relaoe
 rarij. Relas t^o, qm hoo gnois ad obfura
 d realit et d tatum rarij.

Dividit 2° in relaoe 2° et 2° dirij, relao
 2° est iuxta aliq; coincidit in relaoe reali-
 aliu vero, uti conimbricentij presig utuntur
 hoo noe p^o relaoe videll solu p^o dntilli.

Relatio 2^a dicitur stricte sumpta et prout oportet
 relatio 2^a ee. à multo teste ostendo quod respectu
 g^a ut phis. puncto 2° N. 4° quod dicitur in relatioe
 ratio, ab alijs vero in relatioe transcendenti non
 referenda. Alii vero in Suarez dicunt se da
 uis fundata in se ut dicitur in se absolute, et
 apprehenditur in se relative, et quia in se
 fingit seu supponit aliquam relatioe ratio in fun-
 damento seu ex parte obiecti. hoc est ad relatioe
 ratio, sed quia unum capiat et apprehenditur in
 ordine ad aliud.

Dividit 3° in duas partes et in duas. Partes
 1^a quae incedit in se correlata hoc est, quando
 utriusque extremi relatioe respicit alterum. Teg.
 i. relatio in se patris et filii. Relatio non mutua
 est, quando unum extremum respicit aliud, et al-
 ter non in contrario. Ita quodammodo dicitur
 in se respiciant se. I. g. in se alba-
 dine, albedo in se in se efficitur in se.

Dividit 4° in duas partes et in duas. Partes
 1^a quae incedit in se correlata ad se in se referuntur
 relatioe eiusdem ratio et non. I. g. referunt ad se
 in se duo filia, duo equalia. 100.

Relatio disparata est, quando correlata ad se in se
 referuntur et relatioe diversa appellatio et non. I. g.
 patris referunt ad filium, et vice versa. Relatio in se
 patris ad filium et in se patris ad filium, relatio autem
 filii ad patrem dicitur filia.

Denique, et prout dicitur in se relatio in se problem
 et transcendit. Transcendit est, I. g. in se, quia

transpandit prädmtis relatiō; atq; in alijs quoq;
 rerū generibz et prädmtibz, et v. g. in substantiā
 qualitate actiōe & operis. Juxta Hurdudun
 Anagā Aphido et quorū maxime recentiorū
 quo fundamto, qd denominat relatiō ad aliud
 ē adaequate intrinseca et identitate, seu si
 unū aliqd f. se ipso dicit ordinari ad aliud.
 Talis relatiōem hōt quō ad quāspandem et obtu
 gnitū, unū ad unū.

Relatiō prädmtibz vero ē, quo saltem intrinsece
 ē dista à fundamto et si unū aliqd nō se
 ipsum dicit ordinari ad aliud, talis relatiōem
 hōt dng ad seorsū, patre ad filiu, unū filiū
 ad aliud filiū.

Alij ut Caietanus, Suarezio (omnibz rianibz)
 dicunt, relatiōem prädmtis se illa qua
 unū respicit alterū pure et tranū, quo nō
 loquendi volent indicare, tota relatiōem
 prädmtibz officinā se fundamto nectere
 vel tranū, et hoc ideo, quia, aiunt, hoc
 relatiōem unū intentā ē ad hoc ut oia
 existentia in hoc unū ordinata quærent
 unū se, idē, ex eo officinā; quia unū
 relatiōem nec ē fra nec finis, neq; quærent
 prout talis ē, cause efficiens alterū; ē
 a pure et tranū alterū. hi ipsi autē
 ut patre Quis relatiōem tranū fundamto
 dicunt ē respicere, quo unū respicit alterū nō
 pure et tranū, id ē quo unū ita respicit
 alterū ut aliud officinā se unū patre
 nō hōt, qm prout quærent. Si. Ray

refpicit tranſcendentes creaturas poſſibiles hinc
 quatenus earum poſſibiles et videt ſi prout ſe
 creatura autem refpicunt eodem modo. Nam tamen
 ſua poſſibilitatem factam extrinſecam et ut pra
 cipue producit ſui. Notis poſſibile
 de relatio potius prout, quae ſola poſſi
 bus decem prout ſe ſe. Arty 3 in
 an relatio prout, quae in ſolo fundamto,
 ut in modo ſupradicto. §. I. an quae in ſolo
 fundamto

Artus III.

An relatio prout in ſolo
 fundamto aut in modo ſupradicto?

§. I.

An quae in ſolo fundamto?

Nota. Nota fundamti diverſimode accipi, notantur
 in pluriſſis tractatibus hoc noce ſubſt. relatio
 ſeu id quod ad alterum refertur diſt. figurati
 diximus, ut hae rae uſitate hodie loquendi
 ad nos ſignificamus. Alia vero maxime an
 tiquiores eadem fundamti noce rae fundandi
 ſignificaverunt, ita, ut quod nos, rae fundandi
 inſignificaverunt, diximus, iſi ſimplex fundamti
 quae ſit, quod vero iuxta nos eſt rae fundandi
 quae ſit, ita ab iſi fundamti prout
 ſeu etiam ſimplex rae fundandi. diverſimode.

Ita fere hos tres explicat coimbricenses
in quaestione 1^a.

Hae diverse acceptio fundamti bene notanda
in ea ignorata diverse auctorum de relati-
onis sententia placere possunt. profers autem
quaestio versat inna fundamenti acceptio
subto relatiōis l. etm pro rae fundi q̄ data
in qua acceptioe circumfert sententia q̄
fialisti seu quotatoribz aut à Modisti im
iffi patri suares tribuit asserens relati-
adequate inconfertur in subto, qd denotat
relatiōis. Reliqua vero q̄a requisita s̄
hoc, ut fundamti dicit referri ad tena-
ce tam quotata quada n' vero partes
relatiōis. Veru qd ad patre suares
attinet incerto iffi hoc sententia tribuit.
Non erit loquitur hic auctor de fundamto
remoto seu subto relatiōis, s̄ de proximo
seu rae fundamti, ubi erit eu atten-
te legenti patet.

Dico relatiōis proximi n' identifi-
cate in fundamto remoto seu subto
relatiōis. p. relatiōis e' separabilis à fundamto.
q̄ n' identifi-
adequate in fundamto.
p. i. petri pater h' relatiōis ad Joannem
filium et huius relatiōis fundamti d' iſte
petri, s̄ hoc relatiōis e' separabilis à petro.
q̄ relatiōis e' separabilis à fundamto. n. p.

patris filii et denotare, quia illo solo
 nō efficitur nō potest affiri patris filii
 et denotare: quod relatio filii et denotare
 tunc nō consistit adaequata in solo fundamento
 dicunt quidam patris filii per se addere
 patri entitatem. tunc quod sit simile seu
 similitudinem, non autem a se parte
 sed sedit argumenta, nam illa filii
 C. et alij dicitur a patre entitatem C.
 nō est alij dicitur, si posteriori quod sit
 patris entitatem, tunc etiam dicitur filii
 quia haec omnia ista est affirmativa. si
 prius, quod relatio filii nō est adaequata
 qualem in solo fundamento. solum obiecto.

Solvuntur obiectoes.

102. Ob. 1. Illa dicitur quae de se potest affiri: potest
 relatio potest affiri de fundamento: quod tota respicit
 cum fundamento. p. m. ut veritate potest dicitur
 petrus et patris: quod tota relatio affiri potest de
 fundamento. Q. n. m. in p. i. a. d. c. quod tota
 relatio in obliquo potest affiri de fundamento i. i. in
 recto n. c. sicut enim dicitur proz e: petrus et
 huius paternitatem, ubi vides paternitatem, quae
 est relatio, importari in obliquo. Illa autem
 dicitur quae de se potest affiri
 potest in recto.

Ob. 2°. Relatio paternitatis in divinis s' adaequale
identificata cu' fundamento fuit cu' patre divino:
go etia in creatis. Q. F. a. n. c. et pariter
distantur s' qd paternitas in divinis saltem ex
supte, qd sit adaequale identificata cu' fundamento
sit relatio transsubstantialis l. quasi transsubstantialis
ut ita paternitas in creatis. deinde nemo
in creatis censetur s' pater, sicut 1^a persona
in divinis censetur s' pater. go n' s' pariter.

Ob. 3°. Causa agens ex agente pot fieri n' agens
s' ablatum alicuius tati extranea qdioris s' q.
ignis ex calefaciente manu pot fieri n' cale-
facientem manu s' ablatum solis applicatio, manq
ad ignem, quod tati applicatio s' tati qdioris extra
requisita ad hanc denotatem, quae s' ignis calefa-
cien, manu: go etia eadem entitas poteri in se
n' mutata poterit ex patre fieri n' pater s'
ablatum alicuius tati extranei s' q. filii:
go ex eo, qd relatio sit separabilis a fundamento,
n' sequit, illa n' adaequale identificari cu' fun-
damento, sicut ex eo, qd denotatio cause agentis
sit separabilis ab entitate causa, n' sequit,
qd denotatio cause agentis sit reals distincta
ab entitate causa. D. de. Eadem entitas
causa imutata pot fieri ex agente n' agens
s' ablatum alicuius qdioris tati extranea
s' qd entitate causa 2^a s' e. a. s' ablatum

aliuj q' dicitur factu extrinsece q' si toti denoat
 causa agentis subd. pt fieri ex agente d'a
 gen. n' d'be et g'locative p' ablatu talz q' dicitur
 c. facti et im'de n. a. et d. c. go idm
 eadm extrinsece petri pt ex patre fieri d' patre
 f' ablatu aliuj factu extrinsece q' si ant' h'c
 patris 2.º p' c. c. p' ablatu aliuj factu
 extrinsece toti denoat patris subd. m'de et g'lo
 cative c. facti et im'm'de n. c.

Ob. 4. Quoniam aliqua imago que sit ita picta
 ut ex quavis accidenti sit respiciat.
 Jam sic, ad hoc ut imago ista respiciat a dex
 tris accidenti n' d' quingm variari aut
 de novo poni in imagine si factu sequitur
 ut petri a dextris accidat, quoniam tunc eadm
 modo imago respiciat a sinistris si petri a
 sinistris accidat nulla facta mutase in
 imagine: quod eadm modo murus albus a p' seipsum
 relase s' d' d' respiciat murus albus b. modo
 ponat murus albus b. coexistere muro albo a,
 licet murus b. et q' fig' albata sit factu quo
 factu extrinsece muri albi a q' tunc quo
 factu, si p' solatut cessabit murus albus a re
 spiciere murus albus b. sicut imago cessat
 respiciere petrus si petrus d'cedat. Op. n.
 p' p' p' p' q' d' in tali casu sola extrinsece ima
 ginis picta sit tota sufficientia petri accidenti
 ex quavis parte aliaz emi, si hoc veru est

imago ea pet dei officium petro antequam is
aunderet, quia qd ad denominationem imaginis
affuerit petro requiritur auferri petri sine
petro, sicut imago qualisq, artificis iudicari
nec potest deesse qua diu affuerit petro,
sicut illius deoq, partem ea auferri petri.

Ob. 5. Deus sine mutacione intrinseca, cuius uis
et inuicem denominationes ab eterno libere uolens
creandi, et potuisset sine sui deo deo uolens
mundum, idq, sicut mutacione in extrinseca
fuit in mundo, qui posset et fuisse, p. deoq, dei
uolenti, s. nolenti, mundum, s. Deus ad q, uolens
intrinseca, qd pot. dari noua deoq, intrinseca
sine ulla noua entitate intrinseca deoq, f.
posset, fuit aut ablatum alium extrinseca
etm licet deoq, pot. ad q, sicut in q, uolens
et intrinseca petro, pot. in petro et diu patet
q, defectum seu ad posset aut ablatum alium
pure extrinseca fuit filij.

R. 1. Et propterea absurdum et minime philofophicum a rebus
diuinis diffinitionibus, quales s. actus liberi Dei uolens
argumentum, sumere ad utrum uolens in rebus de-
claranda, nimirum multa gradibus incommensurabili
diuina qua ad infinita gradibus sua q, uolens
multo eminentiori modo posset, creatas, que tunc
ad debent gradere in rebus.

R. 2. Iuxta sententiam illorum, qui docent actus liberos
Dei q, sicut alij extrinseca n. m. q, denominationes

103.

volenti mundi Res sit digne intrinseca, impor-
tat enim iuxta hanc sententiam in obliqua ipsa
creatio mundi. Juxta sententiam vero aliorum
qui dicunt actus liberos Res et adaequate in-
trinsicos se tunc virtuti distos à Res n. M. qd
sunt Res ab aeterno libere volens mundum
potuisset denominari libere volens mundum
et sola mutatio in extrinsecis sine praede-
notata intrinseca; nam si Res fuisset deno-
minatus libere volens mundum habuisset
ab aeterno tenore libera volitionis intrinseca
et virtuti à se dista, qua proinde fuisset
sua deorsum volenti mundi. §. II. an relatio
existat in modo supradicto.

§. II.

An relatio consistat in modo supradicto?

Hic ut Thomisti quorundam vel recentiorum
tam antiquorum de relatione sententia est, qui de-
cent,posito fundamento, tenore, et ratione fun-
dandi n. g.posito mutuo a. et mutuo b. et dua-
bus albedinibus existentibus in utroque mutuo hinc
relationem seu similitudinem inter distos, mutuo statum
fundamentalem, eo quod haec omnia adhuc sint abso-
luta et indistincta ad ea respectiva, quale ce-
lit relatio, solum vero relatio hinc se mutuo su-
peradditu, qui in fundamento seu se relata pe-
culat atque resultat, quoniam primum primum tenore
aut ratione fundandi completa, quique fundamentum

ad hunc referat atq; uen. Ido connectat.
 Pius relas prodmtly n' q'p'it in entite
 moralis superaddita p'nsmtu' tunc et rari
 fundandi q'leta. Ita parerz et nonnulli
 alii

P. q'lepi 1.º autorite Ariz. 5.º phi' doctantij
 relas auenire sine rei mutaoe. sed pmo
 si si relas q'p'ieret in mdo superaddito relas
 n' aueniret rei relata sine ip'iq' mutaoe
 quia m'g' ille dret reipi in re relata
 et q'p'it illa imutare maxime in sentia
 Thomistaru', qui n' admittunt denotaoe
 pure extraseas et q'p'it doctent denotaoe
 relati ee denotaoe intrasea seu talem, unig
 fra sit intrasea rei relata q'p'.

Accidit hutoritas 1. Thoas opusculo 48.º in traci-
 tate 5.º ubi dicit: ium autm dico q' fuldo forati 104.
 Et albedinem eius et funditu' n' e' integadu'
 q' fuldo sit aliqua rei in forate alia ee albe-
 dine. Si solus e' ista albedo ut se h' ad albe-
 dinem platonij ut ad Fran. si aut' fuldo
 atteret p'pta albedinis forati aliqua rem
 nullo mdo p'et alq' alium uiri filij p'ae sui
 mutaoe et p'atet. Nam si q'q' in India fueret
 alby fieret filij mihi et ego illi nulla
 in me facta mutaoe. hoc st. Thoas.

Quid si Thoas alij in locis uideat aliquo
 op'itu' dicere insipi' pl' Hurdad, Mendoza
 diu Thoas testimonia in penia q'teraria

arte quilibet.
 P. 50. r. 1. Nihil est necessitas neque finis, ubi
 talis modi superadditi, go in illo n' efficit
 relas, atq' a. q' stabit te ex solutione obion
 tua omni p. positiva. si est aliqua neces-
 sitas aut finis talis modi, est ipse, ut q' ipse
 toleret indiffinita qm' habet relativa v.g. duo
 muri albi ad hoc, ut ad se invicem referant
 et fiant filii: si in ordine ad hunc finem
 n'q' illa n' est necessitas si superflua, go
 nulla est illius necessitas aut finis. M. est
 ad. verisimilem m. p. posito seu affto seu muro
 albo a. et muro albo s. et n' posito seu
 n' affto n'q' superaddito, hi duo muri cum it
 et affatus ut filii, quia unq' in afftu
 ce talis qualis est aliter. go n'q' ille super
 addit ad hunc finem n' est necessitas.
 Dicitur quia adversus duos muros albos
 n'q' n'q' superaddito fore filii, tamen
 fundamlti, sicut autem fieri filii, si
 n'q' superaddite, qui hoc ipse, q' d'
 existant seu duo muri albi necesse pro
 produci n'q' sed id sicut filii
 si q' tra est ipse filia sicut it, quae ge-
 nunt in qualitate si talis duo muri
 albi it sicut existentes, quoniam in
 qualitate quia unq' habet talem qualitate
 quale habet aliter uterq', cum in unita sicut

albedine go muri isti si filii filii
 Cetera v. 20. ut Rex saltem pueri
 postquam fuerit duobus muris albi l. auferre
 munda illa, si verisimiliter differt l. impedire
 ne producatur agendo sicut si in flama
 qua erit implicatio huius rei! hoc go
 si fiat, an illi duo muri si filii filii
 l. ut hoc potest dici ut si, quia illi
 duo muri albi generantur in qualitate.
 si vero prius dicitur, tunc verum est, quod una
 nudo superaddito duo muri sunt filii filii
 adeoq. magis illa est superflua.

Formas quodlibetque aliquid effectus filii
 intelligi et affirmari non intellecta et esse
 aliqua ratione, toties illa ratio non consistit
 tale effectus filium: si effectus filii relecti
 v.g. filii nis potest intelligi et affirmari non intellecto
 aut affto nudo superaddito go magis super-
 addito non consistit effectus filii relecti
 v.g. filii nis p.m. si solenniter affirmari
 aut quipiam unum esse tale quale sollem-
 iter affirmari et intelligi effectus filii
 filii: si hoc potest fieri non quipiam et
 affto nudo superaddito go.

P. 3. si relectus consistit in nudo superaddito
 sequitur, quod ad quodlibet notat l. foli.
 v.g. aut saltem bulium ita ad quodlibet
 productum aut interitum v.g. musca deat

in rebus à se invicem toto orbe distantibus.
 Hinc etiam ad racionem addita n. superiorem
 qd f. tale n. res mutata potest quæritur utrius
 alius rebus sicut requisito ad relationem mutuan,
 si n. res ab e. etiam recipiat in alius rebus,
 utri recipi n. potest, si tamen e. unius.
 Esto enim, qd f. talem n. res explicari forte
 potest, quomodo res mutata respiciat alias
 res, et tamen explicari, quomodo res alia respiciat
 et referatur ad res mutatas, qd tamen
 requiritur ad relationem mutuan. qd. sol. obioes.

Solvuntur Obioes.

Ob. 1° Indiffinita n. potest tolli f. aliquid mera indiffinitas.
 s. musy albus à v. g. secundum se et indiffinitus
 et sit filij musy albo b. et musy albi b.
 secundum se et indiffinitus, et sit filij musy albo
 à: qd neutrius musy indiffinita ad ea silem
 potest tolli f. alterum musy qd ad tollendam
 indiffinitam ab superadditi aliquid n. indiffinitus,
 qd e. n. superadditi.

Conferunt 1° paupertas n. potest tolli f. superadditi
 ditia paupertatem. qd neq. unum f. indiffinitus
 f. aliud indiffinitus.

Ob. 2° Indiffinita qm. habet natura ad constituendum
 totum hominem, n. potest tolli f. ad etiam indiffinita
 s. ad tolli f. univocam modalem superadditam.
 qd etiam indiffinita, qm. habet musy a. ad ea silem

muro b. tolli n̄ pot̄ f. muro b. etm̄ indiffere
 s̄ f. n̄d̄ superadditu.

R. 1.º retorqueo in relac̄e fundamentali fili-
 dirij. indiffere n̄ pot̄ tolli f. alqd̄ mere in-
 differe, s̄ muro alb̄ a. d̄ indiffere, et
 sit filij fundam̄tali muro alb̄ b. qui etm̄
 c' indiffere, et sit fundam̄tali filij muro alb̄
a. go neutriq̄ muri indiffere ad eē filiam
 fundam̄tali, pot̄ tolli f. alterū muro: go etm̄
 ad relac̄e fundam̄tali requirij n̄d̄ superaddit̄.
 Eodem̄ modo plura alia argumenta à modis
 obijci solita retorqueri pot̄ in relac̄e
 fundam̄tali.

R. 2.º directa c. M. d. m. s̄ muro alb̄ a.
 d̄ indiffere, et sit filij muro alb̄ b. ex sup-
 poe qd̄ coexistat muro alb̄ b. et muro
alb̄ b. d̄ indiffere ex suppoe qd̄ coexistat
 muro alb̄ a. n. m. uterq̄ muro possum
 et ex suppoe, qd̄ n̄ coexistat alteri, d̄
 indiffere n. c. et d. c. go neutriq̄ muri
 indiffere tolli pot̄ f. alterū muro, si
 quilibet possum et ita indiffere, et
 ne quidam ex suppoe, qd̄ simul existat
 ut altero sit illi filij c. c. si n̄ pot̄ ita
 indiffere n. c.

Ras huius rei ulteriot d̄, quia indiffere
 qm̄ sit muro alb̄ a. ad hoc, ut sit filij
 muro alb̄ b. q̄ritur in catite muri
 albi a. et in negare muri albi b. simul
 existentij. quia go posito simul muro alb̄ b.

et amplius hoc nego nisi albi s. p. uel existi-
tenti, Deo tunc in o. sublata indiffra
nisi a. ad se p. uel nisi s. et hoc oia
fundant in g. p. h. p. uel d. n. i. q. u. i. u. n. u. e.
ce tales tale, quale s. aliter, q. d. p. coexis-
tentia duorum eandem qualitatem habentium
id obliuio. go indiffra, qm h. m. u. e. y. a. l. b. i.
a. ad se p. uel nisi albi s. g. p. h. i. t. e. t. m.
in negare nisi albi s. p. uel existenti.

hinc ad g. p. h. i. t. e. t. m. i. a. R. e. u. s. n. e. c. p. a. r. t. e. 106.
qua p. a. r. t. e. t. a. u. n. i. q. u. i. g. p. h. i. t. i. n. n. e. g. a. r. e. a. l. t. e. r. i. u. s.
u. n. i. q. u. i. g. p. h. i. t. i. n. n. e. g. a. r. e. a. l. t. e. r. i. u. s. u. n. i. q. u. i. g. p. a. u. p. e. r. t. a. s.
u. n. e. n. o. l. l. a. t. a. s. f. s. u. p. e. r. a. d. i. t. a. a. l. i. a. p. a. u. p. e. r. t. e. m.
at in diffra u. n. i. q. u. i. g. p. h. i. t. i. n. n. e. g. a. r. e. a. l. t. e. r. i. u. s. p. e. c. u. n. d. u. m.
s. e. i. n. d. i. f. f. r. a. u. t. i. o. s. t. e. n. s. u. m. i. s. g. o. i. n. d. i. f. f. r. a. q. u. e. t. a. l. e.
p. t. o. l. l. i. f. a. l. i. u. d. s. e. c. u. n. d. u. m. s. e. e. t. m. i. n. d. i. f. f. r. a. s.

Ad g. p. h. i. t. e. t. m. 2. e. o. d. e. m. m. o. r. e. s. p. o. n. d. e. t. n. e. c. p. a. r. t. e.
Quia indiffra n. t. r. i. a. a. d. g. p. h. i. t. e. n. d. u. t. o. t. u. m. h. o. e. m.
u. e. i. t. a. n. i. n. n. e. g. a. r. e. i. a. s. i. n. e. x. i. s. t. e. n. t. i. p. t. e. n. i. t.
h. o. c. p. u. e. l. e. x. i. s. t. e. r. e. u. t. m. t. r. i. a. e. t. f. a. m. t. r. i. e. n. e. c.
u. n. i. t. a. a. i. a. n. e. q. u. e. g. p. h. i. t. e. n. d. u. t. o. t. u. m. h. o. e. m. s. i. n. t.
t. a. n. p. o. t. p. u. e. l. e. x. i. s. t. e. r. e. d. u. o. m. u. r. i. a. l. b. i. e. t. t. a. n. e.
c. e. p. u. e. l. s. g. p. h. i. t. i. q. u. i. i. l. l. a. i. n. d. i. f. f. r. a. n. t. r. i. a. i. n.
i. s. t. a. m. t. r. i. a. e. t. i. n. n. e. g. a. r. e. u. n. i. q. u. i. u. t. a. i. a.

Unde n. i. n. u. n. e. p. o. s. i. t. a. m. t. r. i. a. a. e. a. i. a. e. t. n. d. e. m.
p. o. s. i. t. a. u. n. i. o. e. n. o. l. l. i. i. n. d. i. f. f. r. a. n. t. r. i. a. a. d. g. p. h. i. t. e. n. d. u. t. o. t. u. m. h. o. e. m.

Ob. 20. Ex entibz mere absolutz n. p. t. fieri ens
respectiu. s. relas d. ens respectiu. go n.
p. t. g. p. h. i. t. e. n. t. i. b. z. m. e. r. e. a. b. s. o. l. u. t. i. z. g. o. d. b. p. u. e. l. e. t.
a. d. d. e. n. s. r. e. s. p. e. c. t. i. u. m. s. e. u. m. o. d. a. l. e. g. o. d. d. M.
ex entibz mere absolutz n. p. t. fieri ens

respectivum transeuntibus, quia relatio transeun-
 tibus inest uni essentiali et adaequata, c. 11.
 n. 1. ut fieri ens respectivum proticantibus
 subd. ex entibus ita absolutis, quae se qui-
 dem sub genere, quod sibi existant per respec-
 tiva c. ex entibus absolutis, quia tunc per
 respectiva sub genere, quod sibi existant
 n. 11. et d. n. per relatio ens respectiva
 praedictis c. n. transeuntibus n. n. et d. c. quod
 potest ostendere entibus ita absolutis, ut se quidem
 sunt respectiva sub genere, quod sibi existant
 c. c. si sint saltem sub genere respectiva
 n. c.

Haec autem ut ens respectiva praedictis
 potest ostendere merum entibus sibi absolutis et
 generatione tota respectiva c. quia respectus
 ille seu relatio praedictis nihil est aliud,
 quam ordo quidam evidenter, ordo et quod
 tenens in generatione plurium, qualem ordo
 ostendere potest entibus mere absolutis et tota
 respectiva generatione uti ex probat. 2.
 nra quibus eiusque generatione manifestis
 d. scilicet se res sunt in entibus respectiva
 transeuntibus, quia ens respectiva transeun-
 tentibus est unum aliud ens ex certis sua
 respectiva, ut pole hoc sibi identificat
 respectu sui transeuntibus ideo ad potest et
 ens 2. se mere absolutis.

Ob. 3. Ex pluribus ad quod unum nisi unum
 s. g. ex utraque et alia ad sit unum hoc nisi period

si ita q. relatio fit una ex pluribus, q. ita relatio
 ab ea una q. se unica unitas: q. d. videtur.
 R. d. M. ex pluribus n. fit una q. se per unum
 plura nisi q. unum c. M. n. fit una q. auidas
 seu q. agregatio nisi q. unum n. M. et d. m.
 sed q. relatio fit una q. se per plura n. m.
 q. auidas c. m. et n. c. Unde q. se per plura
 hinc dicitur, cuius partes s. ita genera,
 ut sibi mutuo generent partes suas leg. in-
 vice intrinsece efficiant ad exhibenda aliquid
 profectus, qua ratione illa, qua q. relatio
 s. hinc una n. se efficiant;

Dicitur unum q. agregatio q. hinc sicut sepe
 dissipata aut arena sine calore, q. relatio
 n. sicut tunc tale unum, id relatio s. speciale
 ornamentum unum: q. relatio n. sicut tunc
 unum q. agregationem. R. d. M. unum q. agregatio
 temere facta hinc s. sicut sepe dissipata
 c. M. unum q. agregatio facta cum singulari
 q. plis et providentia agregant; n. M. et
 c. M. d. c. q. relatio n. sicut tunc unum
 q. agregatio temere facta c. c. facta cum
 singulari providentia agregant; n. c.

Ob. 4. sicut q. unitas q. specialis unitas:
 q. relatio q. specialis unitas unum dista a
 positive singularum unitas; q. ita q. specialis
 unitas dista ab unitate singularum.
 Respondes

107. *R*atio *M. d. m.* si relatio est speciei per se unius
 dista aequale a per se singularum. n. m. dista
 tota inaequale a per se singularum entium. i. n.
 et d. c. go etiam est speciei entitas dista tota
 inaequale ab entibus singularum. e. i. dista aequa
 n. c.

*R*atio est, quia ex iunctioe plurimorum unius aliqua per se
 quae si reperit in singulis, seorsim aequale, si
 tota in omnibus simul et hoc per se est per se totum.

Ob. 5. Si petrus albus refertur intentionally ad paulum
 album si sufficiunt duo generis absoluta, quare
 una respiciat petrum album et altera paulum album
 si requiritur una generis indivisibili, quae operet
 petrum album in paulo albo: go etiam ut petrus
 albus refertur ad paulum album relatione reali
 simpliciter, si sufficit dari petrum album et paulum
 album si requiritur forma aliqua reali indivi-
 sibili, quae una refertur ad alterum.

*C*onfirmat. c. ut paritas ordo reali et intentionali
 dicitur proportionari inter se, go simul talis forma
 indivisibili, requiritur ad relationem intentionalem,
 ita etiam requiritur ad relationem realem.

*R*atio ad obviem. c. a. n. c. et pariter quia unum
 refertur intentionally ad alterum si unum est intellu
 quare in altero, si hoc intelligi non potest absque
 generis quare utriusque, quae generis ordo
 seu relatio unius ad alterum: go.

*C*ontrario unum refertur realem ad alterum
 si unum haec relatio ordinem ad alterum: si
 hic ordo potest intelligi absque forma quae essent in
 entitate indivisibili, non enim existant simul eodem.

tempore petri et pauli, in intelligit ordo realis
 per relas coexistens, quia hoc nihil aliud est,
 qm utrumq; hae simultaneas durare, proffgeni
 grati aliud requirit, qd n' e' paritas.

Ad affirmat. R. d. a. ordo realis et intenti
 dat sibi invicem proportionari in aliquibus, quia sicut
 patet rem abta et paritas ratio, e.g. intely nihil
 ut infringere rei, qd in illa d' et, et nihil negare
 de illa, qd in illa e' c. q. ut proportionari in oibz
 n. a. et c. alias sicut quia e' spirituali; ita et
 obta dret se spirituale.

Ob. 6. Ex Platonicis. si patet pfile generis res
 oes, quae iuxta eos requirunt ad relas praedictas,
 et tñ ad casus relas praedictas, tunc ista dret
 ce alqd superadditu reliquis oibz, si p'prie
 rem, ut p' t. e. g. albedo in sua durare
 pfile casus e' una generis et deinde ut
 albedo e' ut durare eundem casus generis
 altera generis et tñ ad casus relas coexist
 tentia: qd relas e' alqd superadditu praedictis
 entibus.

R. d. M. si oia illa patet pfile generis e' unica
 generis generativa et tñ ad casus relas praedictas,
 tunc dret alqd superadditu n. M. proia illa tñ
 casus et e' plures generis n' generativas casus
 sunt et tñ ad casus relas praedictas n. M.
 et sicut d. n. n. c.

Respondeo, quia, ut casus sibi alqd totum,
 n' sufficit singulas partes generis generis, sed dret
 oes partes sicut e' unica generis generativa
 casus. Eodem igitur modo ut relas praedictas

exponat ex pluribus entibus, et poterit illa
cogni fieri nisi si unice indivisibile ex-
ponatur.

Dico si talis indivisibilis quae generatur
ex parte obli. tunc representat magis
entia absoluta tunc aliquid ostendi quomodo
ens relativum differat ex parte obli. ab
ente absoluto: si hoc de se ostendi, quomodo
cuius illa ex parte obli. de aliquid aliud
representare: quomodo antilem modale.

R. 1. N. talis ens absolutus est finis, prout opo-
nit relativum transiens est prout opo-
nit relativum praesens: si 1.º modo, differt in
hoc, quod ens absolutus non dicitur esse exi-
gentia alteri uti relativum transiens.
si 2.º modo, tunc ens absolutus differt, negat
coexistit alteri a relativum praesens,
et hoc differt de se ex parte obli. Ar. 4.
an relatio existat in complexo ex fundamento, tunc
et non fundendi, et an in sola parte fundendi.
D. 1. an existat in complexo.

Art. IV.

An relatio existat in complexo ex fundamto
tunc et ratione fundendi, et an in sola ratione fundendi.

§. I.

An existat in complexo.

Dico relatio existat in complexo ex fundamto

si relas crices ab extremo sunt à causa,
quia extremus extraneus et extrajus est
dret enumerati int' p'ceduta extrajus adve-
nientia; hoc citat' Auctos. plura ex ead' m
operem' 5.º sequente.

Eadem gl'ia d' ita q'ton disputare II.º m'pho
fictioe 3.º. Eamq' sic probat: si relas q'ss'ent
in fundato, tunc, et rase fundati, tunc
sequeret' q'd' d'm sit et patrem et et filium:
hoc e' falsu' q'o et d' uade sequit'. n. q'stat
ex eo, quia si et patrem et et filium
id' e' tunc de quocunq' p'cedi pt q'd' sit
filiu' p'cedat et' p'cedi q'd' sit pater.
p. sequela 11.º. et patrem in hac sentia
nihil e' aliud, q'm duo ho'es v.g. Ad' et Abel
et actio generativa ab Ad' p'cedit et
ad Ab'lem tr'ata: s' hoc ip's' et' ad' q'le
e' et filiu': q'o et pater et et filiu' e' d'm.
q'o de quocunq' d'm pt, q'd' sit filiu', pt et'
d'm, q'd' sit pater.

Quod quidem. Et patrem Ab'li, et quidem ne-
morata tria, s' ita et Ad' importet in
recto et Ab'li in obliquo. Et e' q'tra et
filii et ead' tria s' ita et Ab'li importet
in recto et Ad' in obliquo.

S' q'tra e' 1.º et patrem Ab'li e' deoas
realy, quia independenti ab oi' q'ap'tu
Ad' e' pater Ab'li, ead' m' d' et filiu'
Ad' e' deoas realy: q'o et patrem
Ab'li n' e' Ad' in recto et Ab'li in obliquo.

nomen qd Adam in recto et Abel in obli-
quo s. ppatu e patre Abel; nihil sit
aliud qd entitas Adam et Abel; ad generare
et qd hoc ipse etm recte sit et filius Adam;
go e patre Abel; et e filius Adam recte
Adam.

Pr: qd dicitur 2. a pari: alie denore respectiva
unaqum vere pro parte includunt tunc E.g.
denore generantis n hq facti p rel genitum
s. p. totu genice; nec denore agentis s. p. p. p.
productu s. p. actio productiva nec denore
generantis s. p. tunc genitum, s. p. actionem
generatorem. go etm denore patris n hq
s. p. filii facti, aut denore filii s. p. patris
tunc s. p. parte. p. c. et paritas item e
et patris et e generantis. item idem e
filii et e genitum: go si denore generantis
n hq facti s. p. tunc genitum tunc s. p. partem
etm denore patris n hq s. p. filium tunc s. p.
partem.

109. Dicunt forte denores generantis, agentis, generantis
e relae transpentes, n p. dntes, go n e parite.

Pr: qd dicitur
Dicitur paritas hoc modo. si tunc n e pars p. p. p.
relae transpentes etm n e pars p. p. p.
relae p. dntes: go manet paritas. p. a. e. dnt
ras p. gnat pro utraq, relae l. pro neutra.
Itm n mag requirit tunc saltem p. p. p.
ad relae transpentes, qm ad p. dntes

requirit hanc actu existens, quod si hanc possibilem
 ad id pars relatio transcendentis, etiam hanc actu existens
 ad id pars relatio predicantis. Immo est quodam
 relatio transcendentis necessario requirentes tenum
 actu existentem, uti contingit in visione respectu
 sui obli. In aliis respectu modificati et in quavis
 creatura respectu Dei.

Remanet probabitur quibus per rationes pro nostra sententia
 mox afferendas. §. II. nostra de relatione sententia.

§. II.

Nra de relatione sententia.

Primo relatio predicantis quibus probabilis in sola
 ratione fundendi completa. Hanc sententiam tenent
 patres Franciscus Gonzalez, patres semini uerum
 multi recentioribus non impressis; eadem videlicet
 Silesius, et S. Thoma. Item Alexander Allenzi
 ubi ex dicendis ostendit. Pro eadem quoque
 citantur multi ex iis, qui relationem ostendunt
 in fundamento intellectus et fundamtu ad subiectum
 relationis, sed ratione fundandi. Eisdem quoque fa-
 vent illi, qui relationem ostendunt in modo super-
 addito solum estens, quatenus illi relationem
 intelligunt per quandam suam fundamtu
 et hanc realiter superadditam, licet in eo
 à nobis discrepent, quod per illam putent
 esse ad id superadditam; Ex quibus constat, sententiam
 nostram solum in quantum aperit relationem qua

Sole ce fra p^{hu}, it e, adaepte ditte
 à subto relas. / neutiqua cedere quoad
 auctoritatem opposita sententia ystituenti
 relase in q^lero ex fundamto hno et
 rase fundamti. quomoi, eni opposita sententia
 patroni pro se intentat rebit reventiores im-
 p^leros etm ex antiquioribz noelaz, ta tette
 Comptono disputase i^{ma} ut phia sentie 3.^a
 p^{hu} ex noalibz eandem tenebant. Imo
 et ipse Ocam, qui l. p^{ing} l. int primos ea
 tradidit, eandem sententia q^lerit ce auctori-
 ois, uti videre e apud g^lonem.

P: nunc etm rase. 1.º rase. Relas d^o q^listit
 in sola fundamto, neq^l in q^lero ex fundamto
 hno et rase fundamti, neq^l in mdo h^o oibz
 sepperaddito: q^lo q^listit in sola rase fundamti
 q^lleta. a. q^listat ex dictis. c. patet ex eo,
 quia nihil aliud sup^l e.

p. 2.º positive. q^l d^o fra adaepta denoans
 relativu, e adaepta relas: s^o sola rase fun-
 dandi e fra adaepta denoans relativum. q^lo
 hoc e adaepta relas. M. patet. quia, sicut
 fra denoans albu e albedo, ita fra denoans
 relativu e relas. m. p. Id, q^l d^o e fra adaepta
 denoans s^ole, aequalis, coexistens, p^letrem.
 Est fra adaepta denoans relativu: s^o sola rase
 fundamti e fra adaepta denoans s^ole, aequalis
 q^lo sola rase fundamti e fra adaepta denoans
 relativum. m. p. 1.º auctoritate Aristotelis,

5to ut phisic. c. 15° dicenti: filia est, quod est qua-
litas et eadem: go, ut bene infert Mendoga
unitas qualitatum et fra densans subta filia:
si unitas qualitatum v. g. unitas albedinis, hoc
fundandi relacet filidinis: go hoc fundi et fra
densans filia.

P. 2° eadm m. auctore D. Thoa opusculo 48:
ubi sic loquitur: filido forati albi ad platone
albu et in albedine forati, ut in fundamto
in albedine vero platoni, ut in truo. Et
pauis inuicem: n. e. intelligenda, ait, qd filido
forati sit aliqua res in forata alia ab ista
albedine, si sola et ista albedo, prout se habet
ad albedinem platoni, ut ad truo go in mte
I. Thoa dua albedines duoru horu, quas nos
vocamus rae fundandi, et fra densans filis,
quia iuxta I. Thoa et ista filido.

Porro ex hac ista auctore defumo, I. Thoa non 110.
favere adversariis, quod dicit: fundamto et truo
gffihere relacet filidinis, l. equalit. Prater eni
ex verbis relati a I. Doctore nos fundamti intelli-
gunt et nos truo altera partem rae fundi.

Illa vero, qua nos hodie vocare solemus fundamti
et truo a I. Thoa vocant subta relati.
Eadm modo loquitur de fundamto alexandi Alensii
proscripto diei Thoa 5° ut phisic folio 138.
Vbi sic habet: Distia autem a, int fundamti et
subta, quia subta vocat illud, qd refert f
aliqua relacet. fundamti vocat illud, qd et hoc

quare relas, f qm subtu referet i in subto,
 N.g. qd alqd referet q fundem tra imaginam
 ficut subtu, qd referet, relas f qm referetur,
 et qualitas, quo i raa, quare ista filio
 et relas fit in isto subto, qd referet. Et paulo
 post: utru autm fundem et relas diffe-
 rant, in fine huius patebit. hoc hanc
 loco citato. Rein vero in fine capituli,
 ubi querit, an relas alqm rem super
 suu fundem addat, Respondet: qd relas nullo
 rem addat super fundem addat tra alqd
 diversu ab eo 2° intensiore p.

Primum 1°. Actio iuncta or in parte reali d
 fra deoans pign et possing ntra: go e
 fra deoans, agens, et patiens, causa et effectus
 patris et filii: s actio i raa fundi int
 causa et effectum, patris et filii p. go
 raa fundi e fra deoans causam et effectum
 patris et filii et qd qd i fra deoans
 relativi. Itm fra deoans duas entites
 coexistentes i coexistentia, et hpc i p
 tanta duas fundem et trni, s pultanea
 duas i raa fundi: go raa fundi e fra
 deoans coexistentes.

Primum 2°. Relas i ordo seu requing
 cum alio: s iste req. nihil i aliud,
 ex qm raa fundi: go p. m. hta actioe
 generativa patris iam reitit cu filio. hz

simultaneis durabilibus existens vel coexistente.
 Ita unitate qualitatem filii vel filii. qd raso
 fundi & rasy in fundamenti et teno. §. III.
 Sol. obiecto ostendente, relatio consistit qd fit in
 cplexo.

§. III.

Solvuntur obiectiones conten-
 dentes relationem con-
 sistere in cplexo.

Ob. 1° ablato solo fundamento et teno n' manet relatio: iii.
 qd fundamentum et teno s't partes relatiois.

Re. 1° retor: ablato solo corpore et aere n' manet
 unio: qd corpus et aere s't partes unionis, qd d' q'tra
 multos aduersariis.

Re. 2° d. a. ablato fundamento et teno n' manet re-
 latio realis et executivae c. a. n' manet filii in di-
 v' effe' fundamento et teno n' pot' affri relatio n. a. etc.

Ob. 2° Relativum et relatio differt sicut homo et huma-
 nitas; aut sicut rationale et realitas: atq' humani-
 tatis et realitas habet eandem partem, quas habet homo
 et rationale: qd etiam relatio habet eandem partem, quas habet
 relativum. Subsumunt, atq' relativum potest raso
 fundi involvit etiam tamen partem fundamenti: qd
 est relatio. M. hinc disputat p. ex quibus aucto-
 ritate sententia docentur, relationem esse formam quam-
 dam n' p' hanc sicut albedo p' respu sicut
 albi, s' metaphisicam, sicut humanitas respu ho'i,
 qui proinde etiam docent q' relatio in se habet

- oia tria simul sunt fundamenta tenui, et
 rae fundi. Ex. n. M. in huius probae
 n. quae re auctore pensu, qd relae sit fra
 mpha, ut n pauiores sint, qui relae
 aiunt se fra phia et, realti a sublo
 deoato distam, ses videlt illi, qui relae
 gstituent - adqete in exhibe modali sup-
 addita, int quos a tota fra phia Tho-
 mistaru, protestaru, et multu e nra so-
 ciete, ubi et multu ex is, qui relae idem
 difiant ut fundato, ut pote quo nomine
 n intllgt aliud qm rae fundi, deniq
 ex multu unig Alexandri alexij haeser
 re sentia deus audire libeat, qui 5.
 mpha ait: distia autm int relae et
 relatione i, fidut int fra et fratu et sunt
 int albedine et alba. ecce relae hic doctor
 qarat albedin, qua e fra phia, et n
 humaniti, qua e fra mpha.

Ob: 3. Mury b. v. g. i pars huius qretu mury
 a filii muro b. go huius i pars filidni,
 et gregati relae. c. patet, quia hoc qre-
 tum dicit mury a et filidne in muro b:
 go si mury b. i pars huius qretu, et ce
 pars filidni. p. i. q. i. a. solo ablato muro
 b. et manentibz reliquis orbz d'cat filii
 mury a muro b. go mury b. i pars huius
 qretu.

R. n. o. in p. d. a. ablato fletu, id est afflu
 solo muro b. et manentibus, id est afflu re-
 liqui muro a n' cat filij muro b. id est, ut
 pet afflu muro a. filij muro b. n. a. ablato
 realki muro b. et manentibus reliquis muro a
 n' cat filij muro b. id est ut pet realki ponis
 hoc geretur, aut etiam muro b. oino n' gerto
 n' pet geripi hoc geretur c. a. et n. c.

Ob: 4° In relexe identis quale E. g. dua albedines
 habet id se invicem fundamentum et tunc se partes re-
 laoi quod neliq' se invicem fundamentum et tunc dicen-
 da e partes relaoi. R. d. n. relexe identis
 fundamentum et tunc se partes relaoi quatenus se ipsa
 res fundi c. a. quatenus se fundamentum et tunc n. a.
 et c. p. n. q. in relaoib' identis fundamentum et tunc se
 partes relaoi quia res fundi in istis relaoib' e ipsa
 centia fundi et tunc qua e idem ut fundamentum et
 tunc hoc autem quia in aliis relaoib' n' q' tingit, inde
 male diceret fundamentum et tunc unipm e partes
 relaoi.

112.

Ob: 5. Relas proximitatis nihil e aliud, qual pul-
 chritudo reru coexistentiu se pulchritudo reru coexistentiu
 ubi et pulchritudo uniuersuq' totis n' tunc q' s-
 bit in partem generat se etiam in istis partib' q' s-
 generat ubi e se manifestu e q' etiam relas proximitatis
 efficit n' tunc in eoru generat se eoru fundi
 e etiam in reb' generat, que se fundamentum et tunc.
 R. d. m. pulchritudo reru coexistentiu n' tunc habet
 se generat partiu se etiam e istas parts generat
 se generat se de pulchritudo qua h' ex unite, l.
 diversitate centiaru c. m. si de alia pulchritudo poms
 se qua s' h' h' v. g. ex unite l. diversitate uniu

dentium supervenientium certia n.m. et d.c. goctm re-
 leo pradmte. identis l. diversis pti qstipit in et rebz
 quest. c.c. alia relaoz n.c. §. 4. fol. obioz directi
 nra sentia quagnantes.

§. IV. Solvuntur obioes directe nram sentiam oppugntes.

Ob. 1^a. Si qd totum fundat relaoem n' e' tota relaoe pro
 fundi totum fundat relaoem go n' e' tota relaoe.

Re. 1^a. n. m. rae fundi em' n' ab eo dicit qd fundat
 relaoem. s' qd fundat relaoem. De qd fit fra da-
 trinam et densans relaoem. Re. 2^a. d. m. pro
 fundi totum inqpleta fundat relaoem c. m. qpleta
 n. m. et d. c. go rae fundi totum inqpleta n' e'
 tota relaoe c. c. qpleta. n. c.

Ob. 2^a. Junta plura filia st, quoru qualitas
 eadm, go filio seu relaoe filioz et unitas
 qualita, s' si relaoe qstipit in sola rae fundi
 filio n' e' relaoe qualita. go. probo subsumpta
 Rae fundi pte qm duo uniu albi st filioz
 st duo albedines cu' issatu unioibz, s' duo
 albedines n' st unitas qualita, go rae fundi
 n' e' unitas qualita, go neq' e' relaoe filioz.
 h. c. a. d. c. go filio et ce unitas qualita

numerica n.c. specifica c.c. d. atm subsumpti, si si
 relas filiorum existit in sola rae fundi filio n.c.
 unitas qualitate numerica c. subsp. specifica n. subite.
 Quidam go tres dicit qd filia sint, quae sint eadem
 qualitate n. intellgit qd filia deant hae una et
 eade. numero qualitate, si tamen n. deant hae eundem
 spec. seu qd una deant hae tale qualitate quale
 ut altera.

Ob. 3. In relae proximalis et transcendentalis
 ut dari discrimen reale: si si relae proximalis
 existit in sola rae fundi, n. dat discrimen reale
 go. n. p. si relae proximalis existit in sola
 rae fundi, tunc n. g. autis generativa
 et filia transcendentalis relae sui ipsius ad causa
 et effectus, et filia et relae proximalis causa
 ad effectus: go int relae transcendentalis et
 proximalis n. dat discrimen reale. P. n. m.
 in p. i. a. d. c. go int relae transcendentalis
 et proximalis n. dat spe. discriminale, si
 cuius hae relae nihilant realit. diversitas
 t. c. n. dat discrimen reale tale, si cuius re-
 lae proximalis sit ordo saltem inadegte realit.
 disty a fundito, relae vero transcendentalis
 sit ordo adegte identitatis in fundito n. c.

Ob: 4. Relatio duarum albedinum existentium
in duobus muris albis, et relatio identitatis, quod
est et relatio similitudinis. sed duae albedines, et
ratio fundi in relatione similitudinis inter duos
muros albos: quod relatio similitudinis, et quod sit
in ratione fundi. R. d. a. relatio duarum albe-
dinum, quae habet ipsa ad se invicem, et re-
latio identitatis, . . . a. relatio duarum albedinum
quam ratione ipsarum habet duos muros albos, et
relatio identitatis, n. a. et c. et quidquid inde
inferat.

Ob: 5. posito, quod una ex parte dentur duo
albedines, et ex altera parte dentur etiam
duae aliae albedines, in hoc casu inter has
duas relationes, albedinum dicitur duplex relatio,
aequalitatis, sicut ratione numeri aequalis, et
identitatis, propter eandem sententiam. Jam si
iuxta nos utraque relatio realiter est una
et eadem: hoc dicitur et propter quod m. p. propter
manere unam relationem ablatam alteram: quod
utraque, hoc relatio, et si una et eadem, propter
ablatam ex una parte collectionem unam albe-
dine partem per relationem aequalitatis, ut non amplius
sint aequales numero, et tamen manet re-
latio identitatis: quod.

R. c. M. n. m. in p. n. a. in huius p. d. a. ablatam
unam albedinem ex altera parte harum collectionum

perit relas appetiti, et manet relas iden-
titi, eadm adqste quo prius erat n.a. et non
manet eadm aqste relas identiti, i. a. et n. c.
Nam prius relas identiti existebat in utraq
collectione albedine, ablata vero ex una parte
collectione una albedine, n' amplius manet utraq
collectio, qd' est n' manet eadm adqste relas
identiti.

Ob. pot' crescere ras fundi quia crescit
relas: qd' relas n' d' ras fundi. p. a. fiunt
duo muri, quorum quilibet heat 4. gradus
albedini, his 4. gradibus si dein in utroq
muro apte adstant alii duo gradus crescit
ras fundi, quo existit in albedinibus, et
tunc n' crescit relas identiti; nam duo muri
albi ut 4. tan' sibi sibi, qm' sibi sibi
sibi duo muri albi ut 4. gradus.

Ex. d. a. pot' crescere ras fundi, quia crescit
relas e. n. d., quo crescit ras fundi n. a.
quia crescit relas alio modo, quo neq
ras fundi crescit, i. a. et n. c. In exemplo
qd' posito crescit ras fundi utriusq' et qual
extensio et eadm modo crescit etiam relas identiti
utriusq', quia utriusq' identiti nempe albedine
rescunt. n' autem crescit ras fundi facti
et qua facti, quia ras fundi quo facti existit
in aptitudine existendi relata, quo apti-
tudo n' d' manet in 4. gradibus albedini,
ad se invicem comparati, qm' in 4. gradibus

sed enim continentur 4. gradus albedinis in
aliis 4. gradibus, qui continentur per gradus
abedinis in aliis 6. gradibus. hinc igitur
fit, quod duo muri albi ut per se et per
magis in se factis filis, quam duo muri
albi ut quatuor.

Ob. 7. Res fundi pertinet ad alia praedicta
v. g. albedinis ad praedictum qualitatis actio ad
ad praedictum actionis, quod res fundi pertinet
ad praedictum relationis.

De. c. a. n. c. potest enim eadem res sub diversis modo
et rase pertinere ad diversa praedicta, quia
et eandem rem ad diversas questionis respondere
potest, eo quod res in se una aequivalentibus
plures perfectiones continere potest; sic iuste patet
actio et passio est eadem res et tamen pertinet
ad praedicta diversa, idem et de ubi care et
fite.

Ob. 8. Iuxta nos paternitas et filias
et eadem relas, hoc est falsum quod. M.
patet, quia eadem est res fundi sicut
actio generativa aut generativa filii.
m. p. si paternitas et filias est eadem relas,
tunc patet est deus filius et filius patris: hoc
est falsum, quod.

De. c. M. in sensu reali n. m. in p. n. M. quia
iuxta nos patet est substantia a quo procedit
actio generativa et filius est substantia a quo
tunc actio generativa: si substantia a quo

procedit, et sic ad qd trahit actio ge-
nerativa n. d. idem: go etn pater et filius
n. d. idem.

Ob. 9. Ex actu nra patria sequit, qd, qui aut
dispendium in hoc improbo, act et velit
alteri malos mores, quia in his iuxta nos
partialiter existit dispendio, sequela e' absurda
qof. P. d. sequela, sequit hoc, si talis
absolue et nulla facta pproe velit dispendi-
um sua cum hoc improbo i. sequela, sequit
hoc, si talis tamen ex pproe malorum alterius
mori act et velit dispendium sua in eodem
n. sequela, et d. m. sequela e' absurda, si
nulla facta pproe velit hanc dispendium
i. m. sequit n. m. et c. facta enim pproe
malorum alterius morum amens dispendium
sua in hoc malo, tamen act ad dicitur alterius
partis requisita ad dispendium, sicut suos
bonos mores.

Ob. 10. Si Relatio paternitatis existit in rone
fundis, sicut in actioe generativa tunc
hda n. g. n. nisi qd unum instans fuit
pater Abelis et ex parte Adam nym potius
Abelium vocare filium aut Abel Abelum
patrem. i. e' extra quoniam qof. p. M.
tandem hda e' pater, quodiu manet paternitas,
si paternitas iuxta nos, sicut actio genera-
tiva, manet qd unum instans. qof. P. n. M.

in p. d. M. Tandiu manet pater, quodiu
manet paternitas seu generatio pater
et realiter n. M. quodiu manet paternitas
moraliter i. M. et d. n. s. paternitas seu
generatio manet totum f. instans pater
et realiter i. n. moraliter n. n. etc.

Tandiu fra aliqua moraliter manet, quodiu
viri h. ad denotat, p. qm intendit
tribuenda. si voluntas testatoris, et
post mortem tandiu existit moraliter,
quodiu vi h. ad patiendam obliquam ho.
redu ad qm intendit. subsumo, p. pa-
ternitas seu generatio etiam post instans
sua realiter existit tandiu vi h. q. ad
tribuenda denotat patri, quodiu existit
in aliquo sui filii in suo affectu, nempe
in filio, aut in alio operativa filii, tunc
sui vicario: q. generatio etiam post instans
pater et realiter sua existit ad huc existit
moraliter. n. p. ex qm acceptio huius
denotat pater. Na' pater i. et dicitur n.
totum qm generat, s. etiam qui dicitur fi-
lius, quem genuit: s. ad hanc denotat
tribuenda tandiu vi h. generatio pater-
nitatis, quodiu existit in aliquo sui filii
in filio: q. tandiu generatio patris

et non videtur ad triplendam denotat patris
quidem existit in aliquo sui filii in
filio.

115.

Notes: Ego relas patris et totum relas secundum
dicitur. p. illatu, relas, qua realiter n. existit,
et totum relas 2. dicitur: s. relas patris seu
generis p. h. et realiter n. existit post gene-
rari in presentia, q. d. relas totum 2. dicitur
dicitur. p. n. illatu in p. d. M. relas, qua realiter
n. existit pro illo tempore, q. d. importat a rela-
tivo et tunc n. existit in equivalenti l. aliq. sui
et totum relas secundum dicitur c. M. p. n. M.
et d. n. s. generis p. h. et realiter n. existit
pro illo tempore, q. d. importat a relativo patris,
et tunc n. existit in aliquo sui n. m. n. existit
p. h. et realiter tunc, existit tunc tunc in aliquo
sui c. n. et n. c. relativum patris est uti dicitur
importat pro pro tempore l. presentia
l. presentia p. h. existentem.

Ex dictis colligitur 1. ad relas n. requiri
actu seu generis generativa, qua quosdam
ordo in extrema, unumq. generis in altero,
na generis p. h. noe relas n. intelligit ac-
tualis generis intentus unum in altero,
s. generis, qm diximus q. d. in
sola ras fundi q. d. Ex quo

Colligitur 2. dari n. totum relas, ras s. reales
et quidem n. totum fundamentis s. facti tales
hor. isto, q. d. noe relas n. intelligat generis
intenti, unum in altero s. q. d. generis,

qualitatis dat in parte rei. Certe ad-
versari quibus asserunt id, quod non relatio
solum dicitur, et relatio tamen fundamentalem.
Colliges id. Ad relatio funditur et aequa-
litas, et sufficere unitatem qualitatis et quantitatis
quomodocumque spectata, si quatenus in subto.
E.g. Vbi int. duos muros des. relatio funditur,
et sufficit dari duas albedines, haec enim se-
ras fundi tamen iniquata et ut qd. si
in sepe requirant unam eandem albedinem
et quae unam murum, hi enim unioibz al-
bedinis et positibz, licet ponant ista al-
bedines et uterque murum, in unum murum ad di-
vis. sibi alteri, seu n. e. talis, qualis et
alter. Ratio est, quia qualitates ad derivant
subto, nisi unius ibi subto. Adeoque in re-
latione funditur aequalitas et in portione et in
in relatio in diffinitione et in aequalitate in-
volvunt iniquata ratione fundi et in unioibz
qualitatis et quantitatis in extremis relatis.
An vero in sepe requirant per simultaneas du-
ras fundenti et tui, ex dicendis appa-
rebit. §. 5. an relatio praedictis des. ad hunc non
existente.

S.V.

An relatio praedictis detur ad tui
non existentem.

ii6. R. i. Certum est dari relationes quales praedictas

544.

117.

Præcedit m. 2. l. potius declaratur prior probatio:
Non potest offendere, quia pater defuncto habet uni-
versum hoc ex eo, quod v.g. filius hodie ex-
istens habet relationem ad patrem suum id est de-
dum defunctum, quia pater defuncto ad eum habet
universum per sola entitatem filii eiusque, actionem
generativam esse, ea relatione ad patrem. l.
dicitur in quo existat, et quod sit illa specialis
pater, quia supersedit hanc relac.

Dicitur forte de ordine illa et generationem
quoniam habet filium ad patrem defunctum. In quibus
quod est ordo illa et generatio patris filii!
Rationem de actione generativa preterita
illius prohibita actione generativa. s.
Ita est actio generativa preterita iam
nihil est: ergo nihil fuit ad pater uni-
versum huius, quod nunc est. Actio genera-
tiva vero habet tota illa pater sine
relatione ad patrem, casu quo videtur filium
fuisse productum a solo patre, adeoque non
referretur ad patrem.

Dicitur 1. Relac productum est ordo unius ad aliud
non adque intrinsecus fundato: s. talis ordo
dari potest in defuncto vel ad frater exist-
entem. p. n. hores v.g. habet ordinem
et respectum ad testatorem, successores ad ante-
cessorem posterior ad priorem, nepos ad avum.
si tamen hore respectum super ad coexistant,

¶. etm n' pot' vocasse fundito: go pt dari
tali' ressus et ordo. quali' d' relas prodmtz
ad trau' actu n' existentem.

¶. d. M. Relas prodmtlis d' ordo reali' unig
ad aliud n' adage intrinsec fundito, f' que
sill' speciale ornantur et p'ficio auedat
uniso c. M. d' ordo totm 2° diu n. M. et
d. m. si tali' ordo reali', f' que speciale or-
nantm auedat uniso, dari pt ad trau' n'
existentem n. m. ordo 2° diu c. m. et c.
vnde etm relaves in p. minor' abatas aio ca
relaves totm 2° diu, es qd videlt explicat
ob q'ipiant in ordine ad aliud.

¶. d. M. Relas int' partes unisi actu exist
tentes aliud n' al, qm' p'ortio coordinaco
et finetoria partiu' unisi: p' d' minor' dat
p'ortio rerum, p'ofentiu' ad p'ofentia, qm'
p'ofentiu' cu' p'ofentibz, go equali' dat
relas p'ofentiu' ad p'ofentia, ac ad p'of-
entia.

¶. d. M. Relas int' partes unisi
actu existentes nihil e' aliud, qm' p'ortio
partiu' unisi afferent speciale ornam' et p'ficio
uniso diste a p'ficio p'ogulaco' antum
c. M. nihil e' aliud, qd tali' p'ortio n' affe-
rent speciale ornantm uniso n. M. et d. m.
p' d' minor' dat p'ortio p'ruandm diu et n' affe-
rent speciale ornantm uniso rete p'ofentiu'
cu' p'ofentibz, qm' p'ofentiu' cu' p'ofentibz
c. m. p'og n. m. et c.

Dico 3. Relas tranſientis pot' dari ad hunc
 u' exiſtente: go etm prodmtly. p.c. et
 pariter. Relas tranſientis u' ming a
 ordo realy qm prodmtly: go ſi illa pot'
 dari ad hunc u' exiſtente, poterit etm
 hoc dari: R. ca. no. in p. d. a. relas
 tranſientis e' ordo realy adaqte idenſaty
 u' fundmto c. a. u' adaqte idenſaty u'
 fundmto n. a. etc. hoc ipſo go qd relas tranſi-
 entis ſit ordo ſeu reſſus adaqte iden-
 ſaty u' fundmto, iad' apparet, quo-
 mo' ſit ſpeciale ornamto et p'ſto unyſi,
 etuſi tunc u'be u' exiſtat. E' q' ſtratio
 u' relas prodmtly ſit ordo in adaqte
 inherens q' tunc u' apparet, quomodo
 ſit ee ſpeciale ornamto unyſi, ſitany non
 exiſtat. Diſputas 4^a in libro de interpretate

118.

Disputatio IV.

In libros de interpreta- tatione.

Hos libros ideo de interpretate dicta
 voluit combinatorice qd in hijs de
 exantiade, qua ai nri q' p' ty ſig.